

Handboekje van innemende en practische godsvrucht tot het Heilig Hart van Jezus uit de geschriften van de gelukzalige Margareta Maria Alacoque

<https://hdl.handle.net/1874/236324>

Vak 87

mm 13296

HANDBOEKJE
VAN
INNEMENDE EN PRACTISCHE GODSVRUCHT
TOT HET
HEILIG HART VAN JEZUS

UIT DE GESCHRIFTEN VAN DE GELUKZALIGE
MARGARETHA MARIA ALACOQUE,

DOOR

Dionysius Casassajas

SPAANSCH PRIESTER VAN HET BISDOM VICH,
DOCTOR IN DE GODGELEERDHEID EN IN DE BEIDE RECHTEN,
APOSTOLISCH MISSIONARIS.

UIT HET FRANSCH VERTAALD.

Pone me ut signaculum super
cor tuum. CANT. VIII, 6.

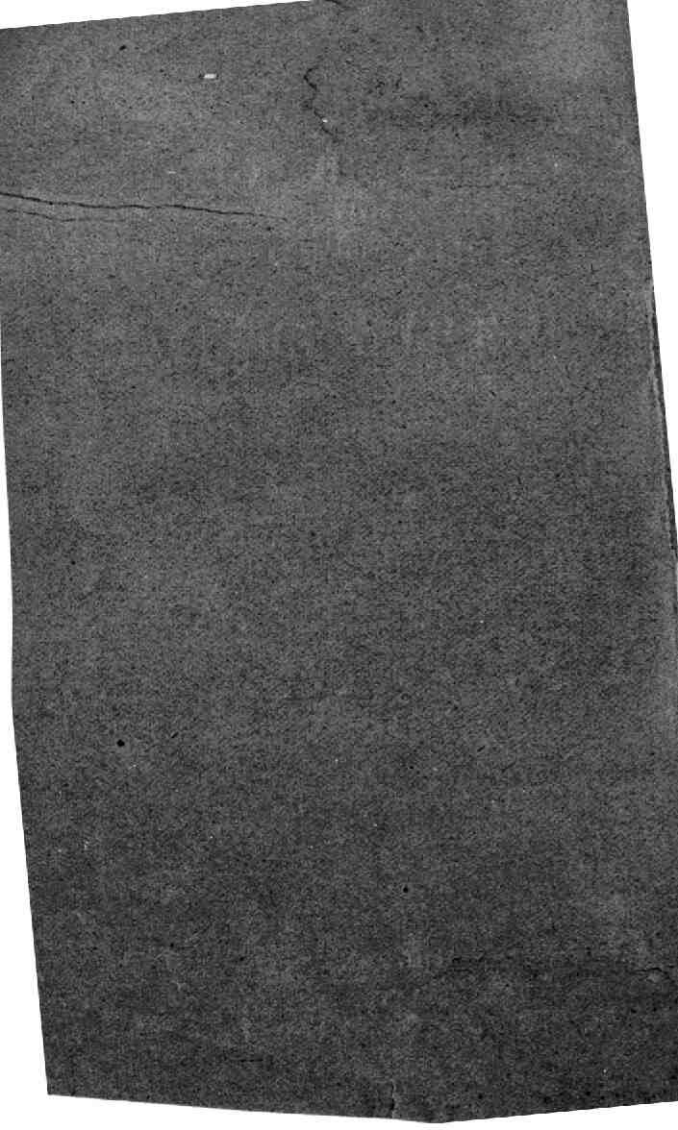
TWEEDE DRUK.

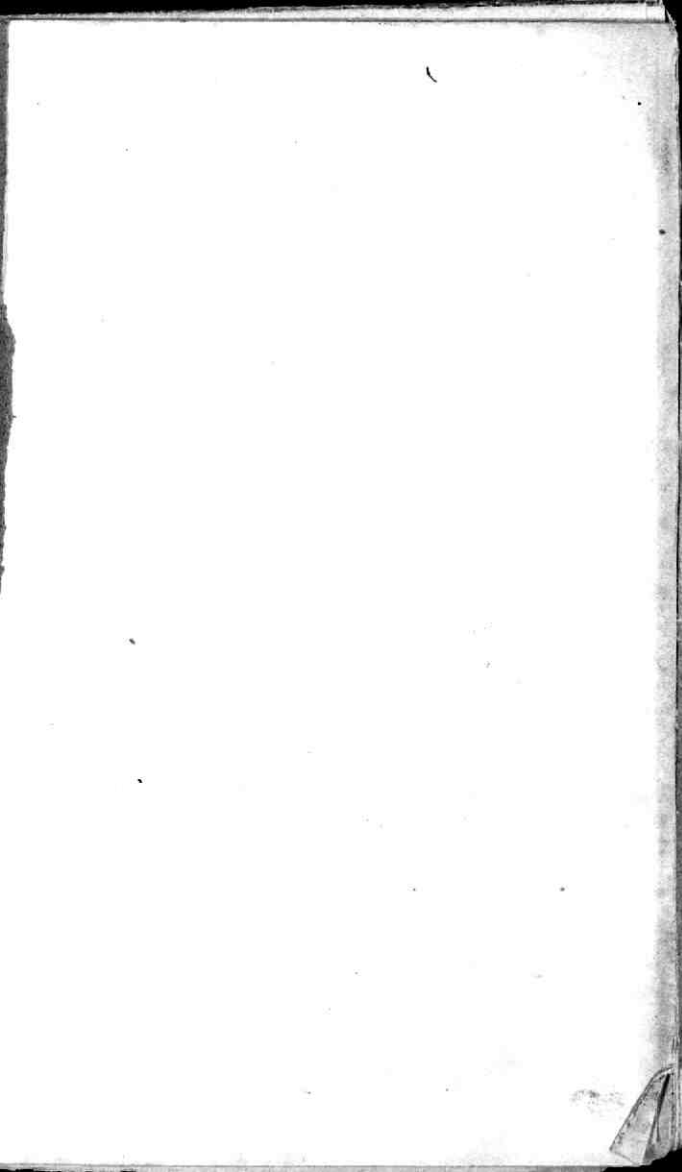

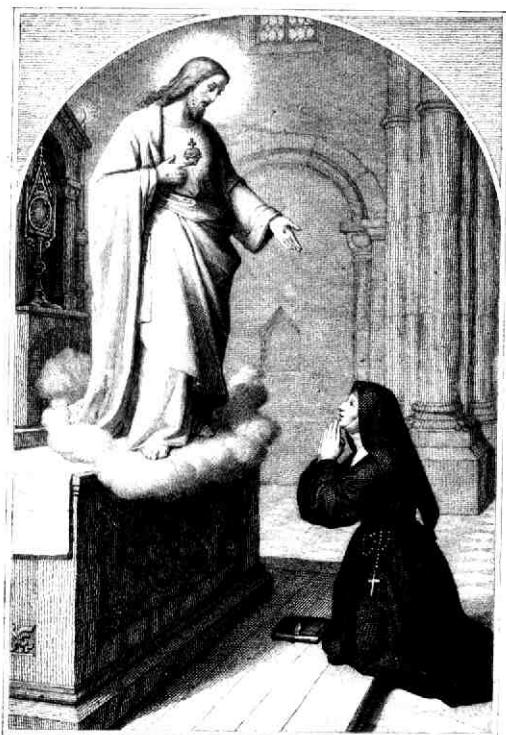
GULPEN,

ELPERSDRUK VAN M. ALBERTS.

767

P. Müller del.

Kahlschein sc.

B. Margarita de Alacoque.

Eigentum des Vereins zur Verbreitung relig. Bilder in Juffelder
Soul Depot à Paris chez A.W. Schulgen, Editeur, 25, rue St Sulpice

Vak 87
767

HANDBOEKJE

VAN

INNEMENDE EN PRACTISCHE GODSVRUCHT

TOT HET

HEILIG HART VAN JEZUS

UIT DE GESCHRIFTEN VAN DE GELUKZALIGE

MARGARETHA MARIA ALAQUE,

DOOR

Dionysius Casassajas

SPAANSCH PRIESTER VAN HET BISDOM VICH.

DOCTOR IN DE GODGELEERDHEID EN IN DE BEIDE RECHTEN,
APOSTOLISCH MISSIONARIS.

UIT HET FRANSCH VERTAALD.

ed 2

Pone me ut signaculum super
cor tuum. CANT. VIII, 6.

GULPEN,

SNELPERSDRUK VAN M. ALBERTS.

1873

GOEDKEURING.

Door Zijne Doorl. Hoogw. J. A. PAREDIS, Bisschop van Roermond, daartoe gemachtigd, hebben wij het boek: *Handboekje van innemende en praktische godsvrucht tot het Heilig Hart van Jezus, uit de geschriften van de Gelukzalige Margaretha Maria Alacoque, enz. onderzocht*. Dewijl het niets strijdigs met de goede leer en de zeden der H. Kerk bevat, maar daarentegen zeer nuttig is om de godsvrucht tot het H. Hart van Jezus te verbreiden, keuren wij het volgaarne goed en bevelen deszelfs lezing aan het katholieke volk van Nederland aan.

GULPEN, op den vooravond van het
Heilig Hart van Jezus, 1873.

J. M. SCHOLTIS,
PAR. ET DEC. GALOPPIÆ.

INLEIDING.

Het doel, dat wij ons voorstellen met de uitgave van deze vertaling bestaat daarin, dat wij beter het Hart van Jezus willen leeren kennen, om het meer te doen beminnen, deszelfs aanbedding uit te breiden, en vooral de geloovigen op het voetspoor Zijner deugden te leiden, en hen meer met de Kerk bekend te maken.

Hare eigen kinderen, voor het grootste gedeelte opgevoed in een' wereld van vooroordeelen en van onverschilligheid, vergissen zich op eene verregaande wijze, in de waardeering van haren geest, van hare leerstellingen, van haren strijd, van hare instellingen en van haren invloed.

De Kerk is het bijzonder werk van het Hart van Jezus en van de volheid Zijner liefde. Het is dit Hart, dat haar ontving en haar voortbracht, het is dit Hart, dat haar bezielt, bestuurt en verlevendigt.

O gij allen, die de Kerk wilt leeren kennen, en hare handelingen wilt leeren schatten, bestudeert het Hart van Jezus. De kennis van dit Hart zal uwen geest en uw hart geneigd maken om eene kinderlijke schatting van achting, van aanbedding en van gehoorzaamheid te betalen aan deze vlekkelooze dochter, die zich dit aanbiddelijk Hart ten koste van zijn bloed verworven, en die het beloofd heeft met Zijnen geest en met Zijne liefde tot in alle eeuwigheid bij te staan.

De ware wijsbegerte, de wezenlijke, verstandelijke en moreele vooruitgang, het geluk der menschen even als dat der samenleving, berust slechts in de kennis, de liefde en de navolging van Jezus Christus, in de opvatting van de gevoelens en de deugden van Zijn Goddelijk Hart.

P. Felix riep onlangs in tegenwoordigheid van de vijfduizend menschen, die om den kansel van de kerk van Onze Lieve Vrouw te Parijs geschaard waren, uit: Jezus-Christus houdt door den band

Zijner liefde de geslachten, die Hem beminnen, aan Zijn Hart geketend, Hij trekt ze tot hun middelpunt, door ze tot Zich zelve te trekken, en deze aantrekking van het mensdóm naar het Hart van Jezus is de vooruitgang zelf.... Het geopende Hart van Jezus aanschouwende, dat de levendige woonplaats der liefde is, zeg ik tot mij zelve: Ach! indien aller harten aldaar rustten!

De godsvrucht tot het Heilig Hart van Jezus heeft dus tot voorwerp het aanbiddingswaardig Hart van den Goddelijken Zaligmaker en de eindelooze liefde, waarmede het zich voor ons uitgeput heeft. Het is door deze godsvrucht, dat wij hetzelfde voor Zijne weldaden bedanken en de beleedigingen herstellen, die het onafgebroken in het H. Sacrament des Altaars worden aangedaan.

Jezus-Christus zelf heeft ons geopenbaard, dat de genoemde godsvrucht het krachtigste middel is, om onder de flauwe Christenen het wankelende geloof te verlevendigen en hunne verkoelende liefde meer gaande te maken. Geene godsvrucht schijnt meer geeigend voor de behoeften van de hedendaagsche samenleving.

Tegen het eigenbelang van onze eeuw, tegen hare zinnelijke strekking, tegen hare onverschilligheid op het punt van godsdienst, tegen de hebzucht, die de harten verdeeld en tegen de ootmoediging, die hen verzwakt, stelt de godsdienst, de aanbidding en den goddelijken invloed van het aanbiddingswaardigste, reinste, teederste en meêdoogendste Hart.

De godsvrucht tot het Heilig Hart van Jezus is ook niet het bijzonder voorrecht van slechts eenige godvruchtige zielen. De Zaligmaker zelf heeft aanbevolen, deze alom te openbaren en te verspreiden.

Zijn niet alle menschen het voorwerp van Zijne teederheid en liefde? Zijn niet allen met Zijn bloed besproeid en met Zijne weldaden overladen geworden? Hebben niet allen dit aanbiddingswaardig Hart

gewond door hunne zonden? Het Hart van Jezus is de schat van alle menschen; voor allen is dit op het bruishout geopend geworden, en allen, zelfs de schuldigsten, hebben deel aan Zijne barmhartigheid en aan Zijne liefde.

Het is dus de plicht van allen, aan het Hart van Jezus eene schatting van liefde, van dankbaarheid en van vergoeding te brengen; het is een recht voor allen, in dit Goddelijk Hart eene verblijfplaats en vertroosting te zoeken.

Daarom strekte het den vromen Christenen niet weinig tot vreugde, toen PIUS IX het decreet uitvaardigde, dat het feest van het H. Hart algemeen in de Kerk zoude gevierd, en dat dit feest voortaan onder de voorname feesten van het jaar zoude gerangschikt worden.

Verkondig deze godsvrucht overal, zeide de Zaligmaker aan de Gelukzalige Margaretha Maria, beveel dezelve aan de *leeken* aan, als een zeker en gemakkelijk middel om van mij eene ware liefde tot God te verkrijgen; aan de *geestelijken en kloosterlingen*, als een krachtdadig middel om tot de volmaaktheid van hunnen staat te geraken, en eindelijk aan al de *geloovigen* als de krachtigste en geschiktste godsvrucht om de overwinning op de hevigste driften te behalen, om de eensgezindheid en den vrede in de meest verdeelde huisgezinnen te herstellen, om zich van de ingeworteldste onvolmaaktheden te ontdoen en om in korten tijd en op eene gemakkelijke wijze den verhevensten trap van volmaaktheid te bereiken.

Het valt te betreuren, dat men nog heden van vele Christenen kan zeggen, hetgene Joannes de Dooper aan de Joden zeide, toen hij van Jezus sprak: « Er is één midden onder u, dien gij niet kent. » Inderdaad, J.-C. is niet genoeg gekend; Zijne liefde wordt niet genoeg begrepen. Men weet, wel is waar, dat Hij voor ons gestorven is, dat Hij tegenwoordig

is in het H. Sacrament des Altaars; maar men kent Hem niet gelijk een kind zijn' teederen vader kent; niet gelijk een vriend een' toegenegen vriend kent; in een woord, men kent hem niet met deze bewustheid des harten, waaruit de vertrouwelijkheid en het vertrouwen ontspruiten. Nu, de godsvrucht tot het H. Hart zal ons Jezus doen kennen en beminnen, terwijl zij ons de geheimen van Zijne barmhartigheid ontsluit, en ons hoe langer des te meer de gevoelens van liefde zal doen begrijpen, waarmede het voor ons bezielid is.

Het Hart van Jezus is voor ons gevormd geworden in den schoot van Maria; het heeft de roerendste bladzijden uit het Evangelie ingegeven, en het is de bron der H. Sacramenten. Het is dit aanbiddelijk Hart, dat uit het Heilig Tahernakel onze zielen ondersteunt, bestuurt en vertroost.

Het is ook dit Hart, dat ons in den heiligen biechtstoel onze misdaden vergeeft, en dat ons toespreekt door de veelvuldige genaden; het is dit Hart, dat ons Maria tot Moeder gegeven heeft, en wiens genoegen het is, in het H. Sacrament des Altaars onder ons te wonen. — In een woord, het is dit Hart, dat de bron en het kanaal is van alle hemelsche gaven. God, die bij de menschwording een menschelijk hart aangenomen heeft, om dit tot werktuig Zijner eindelooze liefde te doen strekken, heeft aan hetzelfde daardoor elke bediening van goedheid en van barmhartigheid toevertrouwd; van dien tijd af bestaat er dan ook geene genade en geene gave van God, of zij komt ons toe door het Hart van Jezus.

De heilige Augustinus vergelijkt het Hart van Jezus bij de Ark van Noach: allen, die er ingaan, zullen gered worden uit de schipbreuk. Het Hart van Jezus, zegt de heilige Bernardinus, is de oven der vurigste liefde, bestemt om het heelal te doen ontbranden.

De heilige Petrus Damianus noemt dit Hart de

algemeene schatkamer van de wijsheid en de wetenschap; de heilige Franciscus de Sales, de bron van alle genaden, en de heilige Bonaventura, de schatkamer van alle mogelijke goederen.

P. de Ravignan, een kruisbeeld tegen zijne stervende lippen drukkende, riep in een' verrukking van hoop en liefde uit: welk een schoone toegang tot den hemel is toch het geopende Hart van Jezus!

Onze Zaligmaker zelf heeft het verlangen uitgedrukt, dat Hij gevoelde van zijne eindeloze liefde vereerd te zien in de afbeelding van Zijn Hart met wonden overladen en omgeven van de voorwerpen van Zijn lijden. Hij heeft beloofd, dat dit beeld overal, waar het zich zoude bevinden, overvloedige zegeningen zoude uitstorten. En wat zoude het Hart van Jezus daar, waar het zich bevindt, ook anders kunnen doen, dan beminnen, vergeven, zegenen en vertroosten!

Het beeld van het Heilig Hart is eene eenvoudige doch aansporende en aanhoudende prediking, die ons tot de liefde aanvuurt, en tot vertrouwen jegens God, die de menschen zoo zeer bemind heeft. Reeds twee eeuwen heeft Jezus dit verlangen uitgedrukt, en hoeveel kerken en huizen zijn er, helaas! die toch het beeld van het Heilig Hart nog niet bezitten! Hoeveel zieken, hoeveel armen, hoeveel bedrukte zielen hebben nog heden niet het beeld van dit groot voorbeeld van onderwerping voor hunne oogen!

Hoeveel genaden zoude dit Goddelijk Hart niet verspreiden, indien Zijn beeld gedurende de maand Juni tentoongesteld wierde in al de kerken op een rijk versierd altaar, als op een' troon van barmhertigheid, om onze eerbewijzingen te ontvangen en onze gebeden te aanhooren!

Te allen tijde is het Heilig Hart van Jezus in de Kerk het voorwerp geweest van eene bijzondere eeredienst voor de zielen, die het inwendig leven beoefenen, even als Zijne heilige wonden. Zijn

heilig aangezicht en kostbaar bloed; maar deze eeredienst is slechts algemeen geworden na de openbaringen door onzen Zaligmaker aan de Gelukzalige Margaretha Maria, waarover men hier verder een en ander zal lezen.

De voorzienigheid heeft gewild, dat op den laatsten dag van de maand van Maria de eerste van de maand Juni zou volgen, welke toegewijd is aan het Heilig Hart. Deze opeenvolging is in volmaakte overeenkomst met de hooge en vertroostende bestemming der Heilige Maagd. Is Zij niet inderdaad, het *lachende aurora*, dat ons de *Goddelijke Zon* van rechtvaardigheid aankondigt? Is Zij niet de *weg*, die ons tot den *Zaligmaker* leidt? Is Zij niet de *Geheimnisvolle Ster*, welker liefelijke stralen ons tot het *Hart van Jezus* voeren? Is Zij eindelijk niet de *deur des Hemels*, waardoor wij toegang vinden tot dit *Goddelijk Hart*, dat het ware paradijs uitmaakt voor de inwendige zielen?

De maand van Maria zal ons dus zekerlijk voeren in de maand van het Heilig Hart, en zal ons voorbereiden om de genaden in te zamelen, die dit aanbiddelijk Hart nooit zal ontbreken om over ons uit te storten gedurende deze maand, waarin het zooveel eerbewijzingen ontvangt van de zijde der geloovigen, die hetzelfde toegedaan zijn.

Het boek, dat wij bij deze aan de vroomheid der geloovigen aanbieden, plaatsen wij met den grootsten eerbied voor de voeten van onze Lieve Vrouwe van 't Heilig Hart, die vooral vereerd wordt in 't klooster der Ursulinen te Sittard, Hoofdzetel van dit broederschap voor Nederland. Moge het onder Hare moederlijke bescherming bijdragen tot glorie van het Heilig Hart van Jezus door de geloovigen te verlichten en aan te moedigen, die voortdurend in de kennis, in de liefde en in de navolging van dit *Goddelijk Hart* willen vorderen.

DE VERTALER.

Aan de Gelukzalige
Margaretha Maria Alacoque.

Zie hier, o mijne waardige beschermster Margaretha Maria, teerbeminde leerlinge van het Heilig Hart van Jezus, voorspreekster der vrome zielen en van alle zondaars, Gelukzalig op de aarde en glorierijk in den hemel, zie hier een klein boek, dat ik met Uwe heilige hulp ondernomen heb.

Ik stel het onder Uwe bescherming, opdat Gij het vruchten doet dragen. Herinnert U, dat Gij gekozen zijt geworden om de Godsvrucht tot het aanbiddelijk Hart van Jezus te verspreiden.

Gij weet, o Gelukzalige Margaretha Maria, dat onze Goddelijke Zaligmaker gestorven is voor het heil der zielen en in het bijzonder

voor dat van de grootste zondaars: *Christus venit in hunc mundum peccatores salvos facere, quorum primus ego sum.* (CAP. I. v. 15. AD TIM.)

Help dan de zondaars, ondersteun de rechtvaardigen, en maak hen allen waarlijk genezen voor het Heilig Hart van Jezus.

Ik herhaal het, o mijne Gelukzalige Beschermster, ik beveel U dit werkje aan, en ik draag het U op; ik erken, dat het niet het mijne maar het Uwe is, want het komt van U.

Uw zeer toegenegen, alhoewel zeer onwaardige dienaar.

DIONYSIUS CASASSAJAS.

Men kan het leven van de Gelukzalige Margaretha Maria niet lezen, zonder overtuigd te blijven, dat zij verdient geteld te worden onder de meest bevoorrechte bruiden van Jezus-Christus. Men ziet er, hoe overvloedig de Goddelijke Zaligmaker haar met zijne kostbaarste gaven overlaadde en met zijne bijzonderste genaden. Men merkt er vooral in op, dat Hij zich van haar op eene geheel bijzondere wijze wilde bedienen om de Godsvrucht tot Zijn Heilig Hart te verspreiden.

De Gelukzalige Margaretha Maria, welke Zijne Heiligheid Pius IX den 18 September 1864 ingeschreven heeft op de naamlijst van

de Gelukzaligen der Heilige Kerk, werd geboren in Frankrijk den 22 Juli 1647, te Lauthecour onder de parochie van Verovre, Bisdom Autun, in dit gedeelte van Bourgondië, toenmaals het Graafschap Charolais geheeten. Zij werd religieuse van de Visitatie van de Heilige Maagd Maria te Paray-le-Monial, gelegen in hetzelfde Graafschap, en zij stierf den 17 October 1690, oud 43 jaren 2 maanden en 4 dagen.

HANDBOEKJE

VAN DE GODSVRUCHT

TOT HET

ALLERH. HART VAN JEZUS.

HOOFDSTUK I.

« Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh.
» Hart van Jezus bezit, zegt de gelukzalige Mar-
» garetha Maria, moet dikwijls de deugden van dat
» Hart overwegen. »

Vele Christenen zijn gelijk aan de Joden, die alleen het uiterlijke in den persoon van Jezus Christus beschouwden. Het is oneindig nuttiger te overwegen, wat er in het binnenste van zijn Hart omgaat; en dit vindt men juist in de geschriften van de gelukzalige Margaretha Maria, dewijl hare onderrichtingen voornamelijk ten doel hadden, de deugden van het Allerh. Hart van Jezus nauwkeurig te leeren kennen. Zij zeide tot zeker iemand: « Verlies uwen tijd » niet, met nieuwe middelen tot de volmaakt- » heid te zoeken; gedenk steeds, dat de uwe » geheel en al bestaat in uw leven en uwe » handelingen te richten naar de grondre- » gels van het Hart van Jezus, en vooral, naar

» Zijne goedertierenheid en ootmoedigheid.» Zij schreef aan een ander: « Wees zachtmoedig, toe- » gevend en liefdadig jegens uwen naaste, zoo- » als het Hart van Jezus was, toen Hij onder de » menschen verkeerde O, kondet gij besef- » fen, welk een groot nut het is, aan dat Allerh. » Hart te denken, weldra zoudt gij al het » overige verachten!»

Maak dus het voornemen, Christen, toegewijd aan het Hart van Jezus, om dikwijls de volmaaktheden en eigenschappen van het goddelijk voorwerp uwer godsvrucht te overwegen. Welke waren de genegenheden en de gevoelens van dit aanbiddelijk Hart, toen Jezus op aarde leefde? Hoe meer gij dezelve overdenkt, des te meer zult gij er over verrukt zijn; — en zult gij ze kunnen bewonderen, zonder ze na te volgen? Als Jezus bad, met welke gevoelens van eerbied was Hij dan niet vervuld, in tegenwoordigheid der Goddelijke Majesteit? Als dit Hart bedroefd was, ach! dan was dit slechts over de beledigingen, welke God aangedaan werden. Het verheugde zich alleen over de dingen, die tot glorie van God strekten en dezelve vermeerderden, of die Hem eene herstelling aanboden voor de bedreven zonden.

Het deelde zich slechts mede aan de harten, die door de liefde tot God ontvlamd waren, of aan de boetvaardige harten, die hunne ondankbaarheid jegens Hem beweenden. Als dit Hart leed, met welke standvastigheid, met welk geduld verdroeg het dan zijne smarten! Leer

uit deze bemerkingen, welk uwe gesteldheid moet wezen in de verschillende omstandigheden, waarin gij u kunt bevinden, en tracht deze woorden van de gelukzalige Margaretha Maria in toepassing te brengen: »Overweeg »voortdurend de eigenschappen van dit Hart; »daaruit zult gij leeren, wat gij moet beminnen en hoe gij moet beminnen.» *Hic jugiter contemplare quid diligas et quamobrem diligas.* De Gelukzalige beloofde ook nog, dat de getrouwe zielen in deze overweging eene bron van genoegens zouden vinden: *Hic ego totius puritatis delicias polliceor obtinendas.*

AKTE VAN VERZOEK.

Gij noodigt mij uit, o Heer, in Uw Hart door te dringen en zijne verheven eigenschappen te overdenken, om te leeren een mensch te worden volgens Uw Hart. O, wat is dat Allerheiligste Hart rijk in volmaaktheden! *Plaats het op het mijne als een zegel*, opdat het er al zijne trekken inprente. Ik wil mijne verblijfplaats kiezen in den verborgensten schuilhoek van Uw aanbiddenswaardig Hart. Zijne verdiensten zullen mijne gevoelens meer en meer heiligen. Maak, o mijn Goddelijke Zaligmaker, dat ik nimmer dit gezegend toevluchtsoord verlate, opdat ik elken dag nieuwe vorderingen make in die goddelijke gelijkvormigheid van mijn hart met het Uwe, en aldus tot aan mijn' laatsten snik in Uwe liefde volharde. Amen.

HOOFDSTUK II.

« Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. » Hart van Jezus bezit, zegt de gelukzalige Margaretha Maria, moet geen' enkelen dag laten voor- » bijgaan, zonder aan dat Goddelijk Hart een' blijk » van hulde en liefde te bewijzen. »

Het Allerh. Hart van Jezus is de zetel der reinste en volmaaktste deugden. Slechts uit dit oogpunt beschouwd, verdient het onze diepste hulde; want, zoo wij de gebeenten der martelaren vereeren, ja zelfs de werktuigen, waarmede zij gefolterd zijn geworden, hoe groot moet dan onze eerbied niet zijn jegens dit Allerh. Hart? « Zoodra gij ontwaakt, zeide » de Gelukzalige, zult gij u het hart voorstellen van dien Zaligmaker vol goedheid, die » voor u zorg draagt. Gij zult uw lichaam, » uwe ziel, uw hart, al wat gij zijt, aan Hem » toewijden, ten einde er u niet anders van » te bedienen dan tot Zijne glorie.» Zij wilde ook, dat men (in zekeren zin) in dit Goddelijk Hart sliepe. Ziehier, hoe zij zich dien aangaande uitdrukte: « Om in veiligheid uwe rust » te nemen, zult gij het heiligdom van het » minnende Hart van Jezus binnentreden, en » er u in opsluiten met den sleutel van een » kinderlijk vertrouwen en eene volkomen over- » geving aan Zijne zorgen.»

AKTE VAN TOEWIJDING.

Allerheiligste Hart van Jezus, het beminlijkste, het liefderijkste, het milddadigste van alle harten; Hart van mijn' Zaligmaker, van mijn' Vader, van mijn' Vriend, van den welbeminden Bruidegom mijner ziel, en van mijn' God; Hart, zetel der barmhartigheid en bron van het kostbaar bloed, waardoor ik vrijgekocht ben; Hart, gewond op het kruis voor mijne zaligheid; Hart, onschuldig slachtoffer mijner ongerechtigheden! terwijl ik U dank zeg voor de eindelooze liefde, waaraan Gij brandt voor het heil mijner ziel, offer ik U de levendige en teedere gevoelens mijns harten op. Met een vermorzeld en verootmoedigd hart, vraag ik U vergiffenis voor de onverschilligheid en de minachting, waarmede ik aan Uwe liefde beantwoord heb; ik maak het vaste besluit, o Allerheiligste Hart van Jezus! ik beloof U, voortaan die vurige zielen na te volgen, die U tot voorwerp harer godsvrucht gekozen en U op een geheel bijzondere wijze haar hart toegewijd hebben; evenals deze zal ik voortdurend Uwe deugden overwegen, en trachten ze na te volgen; ik zal U dikwerf mijne hulde komen brengen aan den voet des altaars, waar Gij in het H. Sacrament zulke gruwelijke beledigingen ontvangt van zooveel ondankbare Christenen; eindelijk ben ik besloten, alles in het werk te stellen om harten voor U te win-

nen, opdat zij mogen ondervinden, hoe zoet het is, U in dit Goddelijk Sacrament te beminnen: kortom, ik wil getrouw blijven in de verschillende oefeningen, die mij worden ingegeven door eene godsvrucht, die even heilzaam als troostrijk is, en tenzelfden tijde eene der meest geschikte om over de zielen den overvloed Uwer liefde te doen nederdalen. Amen.

HOOFDSTUK III.

« Een Christen, die de godsvrucht tot het Aller-
» heiligste Hart van Jezus bezit, zegt de geluk-
» zalige Margaretha Maria, moet, zooveel mogelijk,
» de oneer herstellen, die dit Goddelijk Hart wordt
» aangedaan. »

Hoe beantwoorden de menschen aan de eindelooze liefde, welke Jezus hun betoond heeft? O verregaande ondankbaarheid! Zij belijden openlijk, dat zij gelooven, dat de Goddelijke Zaligmaker uit den hemel op de aarde is nedergedaald; dat Hij al de oogenblikken Zijns levens aan hunne zaligheid heeft toegewijd, en dat Hij den kruisdood gestorven is, ten einde hen uit de boeien des duivels te verlossen. Zij gelooven daarenboven, dat Jezus-Christus niet alleen hun God, maar ook hun Broeder, hun Vriend en de Bruidegom hunner zielen is, dewijl Hij zich gewaardigd heeft al deze titels aan te nemen, en hunne beteekenis ten volle bewaarheid heeft, ten einde hunne liefde te

winnen; eindelijk, zij gelooven, dat Hij, door een bewonderenswaardig uitwerksel Zijner liefde, lichamelijk te midden van hen in het H. Sacrament des Altaars rust, waar hij hunne sterkte en hun steun wil zijn; en desniettegenstaande, welke blijken hunner wederliefde betoonen Hem diezelfde menschen? Ach! Christenen! over wie zal de Zaligmaker die schatten van liefde, van barmhartigheid, van heiliging en van zaligheid uitstorten, waarvan Hij aan de gelukzalige Margaretha Maria zeide, dat Zijn Hart de bron is, zoo niet over hen, die zich zullen bevljigten, volgens den raad der Gelukzalige in hare geschriften, om Hem, zooveel zij kunnen, schadeloos te stellen voor de ondankbaarheid der menschen? Toen onze Goddelijke Zaligmaker deze vurige kloosterlinge gebod, zich bezig te houden met de instelling van een feest ter eere van het Allerheiligste Hart, sprak Hij haar van herstelling en eerboete, die Hem dien dag moesten gedaan worden, en Hij voegde er bij: «Ik beloof u, dat mijn »Hart zich zal openen, om in overvloed de »stroomen der Goddelijke liefde te doen neder- »dalen over hen, die mij deze hulde zullen »bewijzen.»

AKTE VAN HERSTEL VAN EER.

Beminnelijk en aanbiddenswaardig Hart van mijn' Zaligmaker! ik ben vol eerbied voor U neergeknield, om U vergeving te vragen voor

zoovele beledigingen, welke ik U heb aangedaan sedert mijne geboorte, en die Gij nog voortdurend ontvangt van zoovele zielen, die ongevoelig blijven voor Uwe eindelooze barmhartigheid. Gij zijt voor ons geheel liefde, en wij hebben voor U niets dan ondankbaarheid. De liefde heeft U tot een slachtoffer gemaakt voor onze zonden, en Gij vindt in onze harten niet de minste wederliefde. Gij brandt in het H. Sacrament nog van hetzelfde liefdevuur, dat U op het kruis verteerde; en meestal beantwoorden wij aan zooveel vurigheid slechts door oneerbiedigheden, beledigingen en heiligschennissen. Allerheiligste Hart, door de natuur aan onze harten gelijk, opdat zij door de genade aan het Uwe gelijk worden, wil ik er mij voortaan alleen op toeleggen, om mijn hart aan het Uwe gelijkvormig te maken; daarenboven zal ik U tenzelfden tijde dikwijls blijken van eerbied, vertrouwen en liefde bewijzen. Daar Gij voornamelijk in het aanbiddelijk Sacrament des Altaars beledigd wordt, zal ik alle pogingen in het werk stellen, om het met de vereischte voorbereiding en met vurigheid te ontvangen; om U daar trouw en ijverig te bezoeken, en in de kerken eene uiterste zedigheid te toonen; in één woord, ik wil niets nalaten, wat kan strekken, om U in dit H. Sacrament mijne erkentelijkheid te betuigen, en U de rechtmatige wederliefde te bewijzen, welke ik U schuldig ben.

Deze, o mijn God! zijn mijne voornemens,

die met Uw verlangen overeenstemmen; maar om dezelve getrouw na te komen, heb ik Uwe genade noodig, waarom ik U dringend smEEK.

HOOFDSTUK IV.

« Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. » Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, moet dikwijls ter eere van dat » H. Hart communiceeren, en hetzelfde zoo dikwijls » mogelijk hulde komen brengen aan den voet des » altaars. »

Niets is den getrouwen vriend van het Allerheiligste Hart dierbaarder, dan zoo dikwijls tot de H. Tafel te naderen, als de Dienaar des Heeren, wien de geheime gesteltenissen zijner ziel bekend zijn, het veroorlooft, en Jezus Christus, rustende op het altaar, zoo vaak te bezoeken, als zijne bezigheden het hem toelaten. Dikwijls de H. Communie ontvangen is het ware middel om mede te werken met de liefderijke inzichten, die Jezus gehad heeft, als Hij het H. Sacrament des Altaars instelde. Door dit Sacrament heeft Hij onze harten met het Zijne willen vereenigen; en zou men dan vreezen deze vereeniging nauwer te doen worden door dikwijls tot de H. Tafel te naderen? De Zaligmaker zelf schreef aan de Gelukzalige Margaretha Maria voor, dikwijls te communiceeren, ten einde Zijn Allerh. Hart te

vereeren. «De Goddelijke Jezus, zegt zij in »haar leven, beschreven op bevel harer biecht- »vaders, toonde mij Zijn beminnelijk Hart te »midden van een' brandenden vuuroven; Hij »openbaarde mij de onverklaarbare wonderen »Zijner liefde, en tot hoeverre Hem deze liefde »voor de menschen gebracht heeft, van wie »Hij nogtans niets ontvangt dan ondank en »verachting.» Hij belastte haar tevens, Hem, zooveel in haar vermogen was, vergoeding te schenken, en een der middelen, die Hij haar te dien einde aanwees, was, zoo dikwijls tot de H. Tafel te naderen, als de gehoorzaamheid het haar veroorloofde.

De vereeiders van het Allerh. Hart van Jezus communiceeren ten minste den eersten Vrijdag van iedere maand, en de Gelukzalige Margaretha Maria heeft ons nog deze godvruchtige gewoonte aangeraden, die zij stipt onderhield. Nadat de Zaligmaker, in de verschijning, waarvan wij zoo even gesproken hebben, Zijne getrouwe dienaars voorgeschreven had, zoo dikwijls de H. Communie te ontvangen, als men het haar zou toestaan, voegde Hij er bij: «En »elken eersten Vrijdag van iedere maand.»

De bezoeken tot het H. Sacrament schenken ons een' hemelschen troost; want het Hart van den Zoon Gods is altijd ontvlamd van liefde in het H. Sacrament des Altaars! De gelukzalige Margaretha Maria zeide, dat zij dag en nacht voor het aanbiddelijk Sacrament des Altaars zou hebben willen doorbrengen, waar het Hart

van den Goddelijken Jezus hierbeneden al ha-
ren troost uitmaakte.

AKTE VAN AANBIDDING.

Ik aanbid U, Allerheiligste en roemwaardig Hart, koning en middelpunt aller harten. Ik aanbid U, o Hart van het menschengeworden Woord, dat de volheid der Godheid bevat. O, Goddelijk Hart, waarin God nimmer iets gevonden heeft, dat Zijner oneindige Majesteit onwaardig is; Hart, waardoor God op eene volmaakte wijze geëerd wordt, waaraan Zijne Kerk haar ontstaan te danken heeft en waardoor Zij verlevendigd wordt, waarin al de geheimen onzer verlossing hunnen oorsprong gehad hebben, ik aanbid U, en ik aanbid al Uwe bewegingen, al Uwe Goddelijke handelingen, al Uwe verlangens, al Uwe begeerten! O! kon ik U toch op eene waardige wijze aanbidden en U de hulde bewijzen, die U toekomt! Maar, omdat ik dit in mijne onwaardigheid en onmacht niet kan, zoo offer ik U op de akten van aanbidding en van eerbewijzing van het H. Hart van Maria, van die Maagd, wier hart U alleen meer bemind en vereerd heeft, dan al de harten der Heiligen te zamen. Ik offer U alle eerbewijzen op, die Gij reeds ontvangen hebt, die Gij heden ontvangt en die Gij in den tijd zult ontvangen, van de zielen, die U beminnen en die zich aan U toegewijd hebben, en in de eeuwigheid van de Engelen en de Heiligen.

Aanbiddelijk Hart! Hoe weinig is Uwe grootheid en Uwe voortreffelijkheid bekend! Maak, dat zij het op aarde worden, gelijk zij het in den hemel zijn! Uit kracht van die veelvermogen-
gende genaden, waarvan Gij de bron zijt, maak een einde aan de beleedigingen, welke U aangedaan worden; ik zou ze met mijne tranen willen uitwisschen, en volgaarne zou ik mijn leven geven, om zooveel ongerechtigheden te herstellen! Maak ook, dat van alle deelen des heelals tallooze harten U zegenen, U verheerlijken, en door hunne eerbiedige aanbid-
dingen Uwe waardigheid en Uwe oneindige volmaakt-
heden erkennen. Amen.

HOOFDSTUK V.

« Een Christen, die de godsvrucht tot het Aller-
» heiligste Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukz.
» Margaretha Maria, moet zooveel mogelijk zich
» met dat Hart vereenigd houden, er zijn' schat
» van maken en zijn' bijstand in zijne geestelijke
» behoeften. »

Het Hart van den Zoon Gods, geschapen om voortdurend de indrukken der Goddelijke liefde te ontvangen, en akten van Goddelijke liefde voort te brengen, vereert God oneindig meer door eene enkele dier akten, dan al de liefde der Engelen, der Serafijnen en van alle Heiligen te zamen gedurende de gansche eeuwigheid. Dit Hart is oneindig heilig, omdat

het heilig is van de heiligheid zelve van het menschgeworden Woord. Wanneer wij alle soorten van genaden, van volmaaktheden en van bovennatuurlijke gaven, die aan de harten der Heiligen medegedeeld zijn geworden, konden vereenigen, dan nog zouden wij in deze vereeniging niets zien, wat vergeleken kan worden met de rijkdommen van het Goddelijk Hart. In Zijne tegenwoordigheid verdwijnt al, wat er achtenswaardig, groot en heilig is in alle harten.

De godvruchtige zielen, de bruiden van Jezus, ontvangen elken dag van dit Hart de grootste en uitstekendste gunsten; daarom ook houden zij haar hart bestendig vereenigd met dat van Jezus; zij weten, dat dit het machtigste middel is, om deel te hebben aan de onuitputtelijke rijkdommen, welke er in besloten zijn. Inderdaad, het Hart van Jezus, zoo als de H. Gertrudis zegt, vloeit over van alle soorten van rijkdommen: *Abundat et superabundat omnibus bonis*. De H. Mechtildis zeide, dat een boek, al ware het nog zoo dik, niet voldoende zou zijn, om al de genaden te bevatten, welke zij van dit barmhartig Hart ontvangen had: *Si scribi deberent bona quae a benignissimo Corde Jesu accipi, nullo volumine comprehendi possent*. Dezelfde Heilige bericht, dat de Zaligmaker haar had te kennen gegeven, dat al de genaden, die God voortdurend over de menschen uitstort, volgens de geschiktheid van een ieder, voortkomen uit de

volheid Zijns Harten « Ach! zegt de Gelukz-
»lige Margaretha Maria in een' harer brieven,
»kon ik toch alles, wat ik van deze bemin-
»nelijke godsvrucht tot het Hart van Jezus
»weet, aan anderen kenbaar maken, en aan
»de geheele aarde de schatten van genaden
»ontdekken, die de Zaligmaker in dit aanbid-
»delijk Hart besluit!» Dit werd ook getoond
aan de H. Francisca Romania in eene visioen,
waarin zij het gewonde Hart van Jezus zag,
en verscheidene malen deze woorden hoorde:
«Hij, die dorst heeft, kome tot mij en drinke!»

Zoo het Hart van Jezus al de schatten der
gelukzaligheid in zich bevat, zooals de wel-
bemінде leerling, die in het laatste avondmaal
er zoo verheven kennissen van bekwam, tot
de H. Gertrudis zeide: *in quo latent omnis
beatitudinis thesauri*; laten wij dan het onze
er altijd aan vastgehecht houden, opdat wij
niet beminnen, niet verlangen, niet ademen,
tenzij vereenigd met dit Goddelijk Hart. Met
welk een welbehagen zal de Hemelsche Vader
dan niet op ons Hart nederzien! Daar er niets
aangenamer in Zijne oogen is dan het Hart
Zijns Zoons, zoo is er ook niets, wat hem meer
behaagt dan een hart, dat voortdurend met
dat Goddelijk Hart vereenigd, er eenigermate
aan gelijkvormig wordt. Door deze vereeniging
worden onze gebeden, onze handelingen, onze
genegenheden ook eenigszins goddelijk.

De vereeniging met Jezus Christus is allen
Christenen noodzakelijk, dewijl het een punt

van ons H. Geloof is, dat wij den Hemelschen Vader niet kunnen behagen dan door middel van Zijn' welbeminden Zoon: *Gratificavit nos in dilecto Filio suo.* «Daarom, zegt eene »groote Heilige, moeten wij al onze handelin- »gen vereenigen met die, welke Jezus Christus »onze Zaligmaker vóór onze zaligheid verricht »heeft, opdat zij heilzaam voor ons worden, »en aangenaam aan God door de verdiensten »van die Zijns Zoons.» Maar de vereeniging met het Allerh. Hart van Jezus is voornamelijk noodig voor die Christenen, welke het tot voorwerp hunner bijzondere godsvrucht gekozen hebben. Beminnen zij iets, doen zij eenig gebed, moeten zij eenige kwelling lijden, dan bidden, dan lijden zij in vereeniging met Zijne gebeden en kwellingen, en, zooals de Gelukzalige Margaretha Maria zeide, in vereeniging met Zijne meeningen.

De schrijver van het leven van Pater Boudon zegt, wanneer hij van het gebed van dezen grooten dienaar Gods spreekt: «Wanneer hij »bad, legde hij er zich op toe, om niets te »zien dan God, niets anders te beminnen dan »God, niet te handelen dan tot Zijne glorie, »niet te lijden dan voor Hem, en zich op »eene innige, trouwe, teedere wijze te vereenigen met de aanbiddelijke gesteltenis van »het Hart van Jezus.»

Een der groote voordeelen van deze oefening is, dat een Christen, op deze wijze met het Hart van Jezus vereenigd, met een veel

grooter vertrouwen zich van dit Hart een' bijstand, een' schat kan maken, waarin hij hemelsche rijkdommen put, waardig aan God opgedragen te worden om de getrouwheid en de vurigheid, die hem op den weg der deugd ontbreken, aan te vullen. Zoo handelde de H. Gertrudis, volgens hetgeen zij van den Zaligmaker zelve geleerd had. Eens, dat deze Heilige zich vruchteloze moeite gaf om zonder verstrooiing te bidden en daarover zeer bedroefd was, toonde haar Jezus Zijn Hart en zeide haar: «Ziehier mijn Hart, de wellust » der H. Drievuldigheid; ik schenk het u, op » dat gij er u van bedienet, om aan te vullen » wat u ontbreekt het zal ieder oog- » blik herstelling doen voor uwe nalatigheden.»

Lodewijk van Blois leert insgelijks deze oefening in zijne werken, waarin men het volgende gebed vindt: «Hemelsche Vader! ik offer U » op de brandende liefde en de vurige verlan- » gens van het Hart van Jezus, Uw' welbemin- » den Zoon, ten einde de koelheid en dorheid » van mijn ellendig hart te vergoeden.»

De Gelukzalige Margaretha Maria geeft denzelfden raad in verscheidene harer geschriften. Zij zegt tot een' nieuwelinge: «Wanneer gij » den een' of anderen misslag begaan hebt, moet » gij, nadat gij u daarover vernederd hebt, in » het Hart van Jezus de deugd gaan zoeken, » die met uwe ongetrouwheid tegenstrijdig is, » ten einde die tot voldoening aan den Hemel- » schen Vader op te offeren. Wanneer gij u in

» het gebed onmachtig gevoelt, om eene goede
» gedachte te vormen, moet gij den Hemelschen
» Vader opdragen, al wat het Hart van Jezus
» doet in het Allerheiligste Sacrament, opdat
» het datgene aanvulle, wat gij zelve zoudt
» willen en zoudt moeten doen.»

Gave God, dat zij, die dit lezen, aangaande de oefening, die wij zoo even aanbevolen hebben, den beroemden Lodewijk Dupont navolgden, die zoo zeer bekend is door zijne overwegingen. Men ziet in zijn leven, dat, toen hij in de geschriften van de H. Gertrudis en van Lodewijk van Blois die wijze geleerd had, om aan God zijne handelingen en zijn lijden op te dragen, in vereeniging met de handelingen en het lijden van Jezus-Christus, ten einde door de liefde van Zijn Goddelijk Hart aan te vullen, wat hun ontbrak, hij besloot diezelfde wijze te gebruiken, en dat zij hem zeer gemeenzaam was geworden.

Een ander voordeel van deze oefening van vereeniging met het Allerheiligste Hart van Jezus is, dat een hart, aldus vereenigd, meer in staat wordt gesteld, om aan het Goddelijk Hart zijne eigen akten, zijne genegenheden en zijne verlangens op te dragen, ten einde het Hart van Jezus ze heilige en volmake; eene voortreffelijke oefening, die Lodewijk van Blois nog in drie zijner werken aanbeveelt, en die hij een der gewichtigste noemt. Hij zegt in zijn' *Geestelijken Spiegel*: » Draag al uwe
» goede werken en uwe oefeningen van gods-

» vrucht op aan het allerzachtmoedigste en Aller-
» heiligste Hart van Jezus, opdat het ze hei-
» lige: dit liefdevol Hart scheidt er behagen
» in, en is altijd gereed, om op eene zeer vol-
» komen wijze alles te volmaken, wat onvol-
» maakt in u is.»

Men leest in het leven van de Gelukzalige
Margaretha Maria de voornemens, die zij maakte
gedurende hare afzondering van 1684; zij zijn
als een korte inhoud van hetgeen wij gezegd
hebben: «Ik zal mijne gebeden met die van
» Jezus-Christus in het H. Sacrament vereeni-
» gen, en mijne getijden met de eerbewijzingen,
» die zijn Allerheiligst Hart aan den Hemel-
» schen Vader doet.... In al wat ik doe of
» lijde, zal ik dit aanbiddelijke Hart binnen-
» gaan, om Zijne meening te leeren kennen,
» om mij met Hem te vereenigen en Hem om
» bijstand te vragen. Na ieder werk, dat ik
» verricht, zal ik het aan dit Goddelijk Hart
» opdragen, om alles te herstellen, wat ik er
» gebrekkig in vind, en voornamelijk mijne
» gebeden; als ik den een' of anderen mis-
» bega, zal ik, na mij daarover bestraft te heb-
» ben, den Hemelschen Vader eene der deug-
» den van dit Allerheiligste Hart opdragen, om
» de oneer te vergoeden, die ik Hem heb aan-
» gedaan, en op deze wijze mijne schuld te be-
» talen. 's Avonds zal ik alles in dit Goddelijk
» Hart opsluiten, wat ik gedurende den dag ge-
» daan heb, opdat het alles heilige, wat on-
» rein en onvolmaakt in mijne handelingen is.»

AKTE VAN LIEFDE.

Allerheiligste Hart van mijn' Zaligmaker Jezus, Gij zijt het beminnelijkste van alle harten, een Hart oneindig beminnelijk, niet alleen door de natuurlijke volmaaktheden, die Gij in den hoogsten graad bezit, wijl Gij het zachtmoedigste, het medelijdendste, het teederste het edelmoedigste van alle harten zijt; maar nog veel meer door alle genaden en alle Goddelijke gaven, die in U vereenigd zijn, dewijl Gij er alleen meer bevat dan alle Engelen, alle Heiligen en alle rechtvaardigen te zamen, en dewijl Gij ze in eene oneindige volmaaktheid bezit.

Gij zijt het beminnelijkste van alle harten, een Hart oneindig beminnelijk, dewijl Gij het begin en de bron zijt der genaden, waarin de zondaar de hoop vindt, dat hem zijne misdaden zullen vergeven worden; en de rechtvaardige, sterkte in de bekoringen, licht in de twijfelachtigheden, troost in de kwellingen.

Gij zijt het beminnelijkste van alle harten, een Hart oneindig beminnelijk, omdat Gij alles bezit, wat de glorie maar prachtigs, al wat de Godheid, waarmede Gij vereenigd zijt, groots en beminnelijks heeft. Gij zijt het beminnelijkste van alle harten, een Hart oneindig beminnelijk, omdat Gij met een oneindige liefde bemint; met eene liefde, die, om onze ongerechtigheden uit te wisschen, U zooveel

heeft doen lijden en den laatsten snik heeft doen geven op het kruishout! eene liefde, die met zooveel goedheid rusteloos de verdwaalde harten gaat opzoeken en diegenen in barmhartigheid aanneemt, die hunne schuld bekennen en U om vergiffenis smeecken; eene liefde, die U een Sacrament deed instellen, waardoor Gij U zelve met onze harten vereenigt op de onbegrijpelijkste wijze! En hoe, o Goddelijk Hart! dat oneindig meer liefde verdient, dan U kan bewezen worden! hoe komt het dan, dat Gij zoo weinig bemind wordt? Kan hij, die U niet bemint, zeggen, dat hij U kent? en heeft hij een menschenhart, die U kent en niet bemint? Het vuur der hel zelve zal nimmer voldoende zijn, om deze overmaat van gevoelloosheid, dit wonder van ondankbaarheid te straffen, waaraan zich het grootste gedeelte der harten, na de wonderen en de overmaat Uwer liefde schuldig maken. Ach! liever duizend wederwaardigen, duizend kwellingen lijden, duizendmaal den dood sterven, dan mijn hart onder het getal dier gevoelloozen, dier ondankbaren te zien!

O beminnelijk Hart! ik bemin U uit geheel mijne ziel: ik wensch, U altijd meer en meer te beminnen; ik zou al de harten willen hebben, die U niet beminnen, ten einde U door deze na hare bekeering te beminnen. Ik zou U zoozeer willen beminnen, als U de vurigste harten bemind hebben, die op aarde geweest zijn; zoozeer als Gij in het verblijf der eeuwig-

durende liefde bemind wordt; zoozeer als U het hart dier Maagd bemint, die door de vurigheid en de getrouwheid harer liefde verdiende boven de Engelen en de Heiligen verheven te worden. Gij alleen, o Hart van mijn' God! zijt volkomen voldoende geweest aan deze groote Maagd, aan alle rechtvaardige zielen, en Gij zoudt mij niet voldoende zijn? Ach! laat toch niet toe, dat mijn hart zich ooit aan een ander voorwerp hechte, of dat het die goede gesteltenis verlieze, waarin ik nu door Uwe genade verkeer. Maak, dat mijn hart, bestendig aan zich zelf stervende, niet meer leve dan door U en voor U; dat het steeds in al zijne bewegingen bestierd worde door de vrees van U te mishagen, en het verlangen om U aangenaam te zijn; dat ik verscheidene malen daags de goede meening vernieuwe, die ik heb, om U alleen te behagen, opdat ik U altijd moge behagen, en de laatste zucht mijns harten, gewoon om aldus de taal der Goddelijke liefde te hooren, een akte van volmaakte liefde zij. Amen.

HOOFDSTUK VI.

« Een Christen, die de godsvrucht tot het Hart » van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha » Maria, moet, bij de gedachte aan zijne zonden, » van dat Hart het voornaamste voorwerp zijner hoop » maken, en het tot een toevluchtsoord kiezen in » de bekoringen en wederwaardigheden. »

Nooit was er een hart meer ten onzen gunste gestemd, dan het Allerheiligste Hart van Onzen Verlosser. Herinneren wij ons, hoezeer Hij onze kwellingen en onze ellenden gevoelde gedurende Zijn sterfelijk leven, en voornamelijk in den hof der Olijven. Denken wij ook aan de wonden, die Hij op het kruishout ontving, toen men Zijn H. Hart met eene lans doorboorde, en Hij uit liefde tot ons Zijn' laatsten druppel bloeds vergoot. Te midden van Zijne heerlijkheid in den hemel heeft Jezus nog het lidteeken willen behouden van de wonde, die Hem door de lans aan Zijn H. Hart werd toegebracht, opdat wij beter zouden begrijpen, dat dit Hart altijd voor ons geopend is, en Hij spreekt zonder ophouden ten onzen gunste bij den God van barmhartigheid.

De harten der menschen zijn onbestendig, en veranderen tenzelfden tijde als ons geluk. Dikwijls zelfs verlaten zij ons reeds, wanneer wij beginnen ongelukkig te worden. De H. Bernardus wierp, volgens zijne eigen uitdrukking,

al zijne gedachten en bezorgdheden in het Hart van Jezus: « *Jactabo omnem cogitatum meum* » in corde Jesu. » Dit vertrouwen is zeer behagelijk aan den Goddelijken Meester, verkrijgt van Hem de grootste genaden en wondt Zijn Hart op eene liefelijke wijze, zooals Hij zelf zeide, sprekende van het groot vertrouwen van de H. Gertrudis: « *Unus oculorum dilectae* » meae quo transverberat cor meum, *secura* » *confidentia est.* » De H. Bonaventura twijfelde geenszins, of een verzoek, met betrouwen aan dit Goddelijk Hart gedaan, moet aanstonds verhoord worden. « Ik zal aan dit Hart, zeide » hij, mijne verzuchtingen en mijne gebeden » opdragen, en daardoor alles verkrijgen, wat » ik noodig heb: *Loquar ad cor ejus, et ab* » *ipso quod voluero impetrabo.* »

Maar wanneer is het voornamelijk noodig, dat men tot dit H. Hart zijne toevlucht neme?

1. Zoo dikwijls, als gij u ongerust gevoelt bij de gedachte aan uw voorgaand leven. Sluit u dan in den geest op in het Allerheiligste Hart van Jezus, als in eene heilige en zoete eenzaamheid, verre van de wereld en hare bedriegelijke aanlokselen, waardoor gij verleid zijt geworden. Laat daar in stilte tranen van droefheid vloeien, en vereenig die met de verzuchtingen en de klachten, die het Hart van Jezus op aarde tot den Hemelschen Vader stierde, en die Hij nog in den hemel tot Hem stiert ten gunste der zondaren; dewijl gij vruchteloos uwe zonden zoudt verafschuwen, indien dit aanbid-

delijk Hart ze niet het eerst verafschuwd had. Te vergeefs zoudt gij de levendigste gevoelens van berouw trachten uit te drukken, zoo het Hart van Jezus niet aanvulde, wat er aan ontbreekt. O, welke vertroosting voor ons, onze zonden te kunnen verachten, niet zoozeer met ons eigen hart, als met het Hart van dien God zelven, dien wij beleedigd hebben! «In uwe grootste ellenden, zeide de »graaf van Sales, broeder van den H. Bisschop »van Geneve, zult gij altijd het Hart van »Jezus geopend vinden om u te ontvangen, »werp u dan daarin door uw berouw, gij »zult de goddelijke rechtvaardigheid bewegen »om zich tot u te neigen en de barmhartigheid »om u te redden.» Pater Simon Gourdan, regulier kanunnik van St Victor van Parijs, wiens heiligheid zoozeer bekend is, schreef in een' brief aan den kardinaal de Noailles, welke brief verscheidene malen gedrukt is: «De godsvrucht tot het Allerheiligste Hart van Jezus »is de godsvrucht der ware boetvaardigen, die »in dit Hart, op het kruishout gewond, het »heelmiddel hebben gevonden voor hunne ellenden, de uitroeiing hunner hartstochten, »het voedsel hunner liefde, eene bron van »tranen, de levendigste gevoelens van boetvaardigheid en de volmaaktste droefheid over »hunne zonden. Dezelfde zegt nog in dien brief: «Het Hart van Jezus is eene ongenaakbare sterkte voor al de vijanden onzer zaligheid, een toevluchtsoord tegen al de gevaren,

»die ons omringen, de troost in ons ballingschap, de volkomen rust onzes harten.» Lodewijk van Blois bewijst dezelfde hulde aan het Allerheiligste Hart, dat Hij noemt «een »toevluchtsoort in bekoringen en wederwaardigheden: *Cor Christi asyllum in tentationibus, et tribulationibus.*»

Het Goddelijk Hart van Jezus zal dus ook uwe schuilplaats zijn, zoo vaak gij door bekoringen wordt overvallen. Verbergt gij u daarin, dan behoeft gij niet te vreezen, dat de verleidende geest u daar vervolge.

2. Daarenboven zullen de hemelsche rijkdommen, die gij in het Allerheiligste Hart van Jezus zult vinden, en de Goddelijke voldoeningen, die gij geniet, u weldra een' walg inboezemen voor de ijdele vermaken der wereld en hare bedriegelijke rijkdommen. Wanneer gij in deze veilige sterkte tegen alle gevaren verborgen zijt, dan zullen de stormen, die de vijand van uwe zaligheid tegen u wil verwekken, ten einde u in het verderf te storten, geheel vruchteloos zijn; gij zult ze slechts van verre hooren, en, vol vertrouwen, zult gij met de Gelukzalige Margaretha zeggen: «Het »Hart van Jezus verbiedt mij iets te vreezen.»

3. Op de derde plaats, moet gij tot dit Goddelijk Hart uw' toevlucht nemen in al uwe wederwaardigheden. Het is altijd geopend voor hen, die lijden, en er komt eene stem uit, die zegt: «Komt allen tot mij, die lijdt en »gebukt gaat onder den last der wederwaar-

»digheden, en ik zal u verkwikken » Welke goedheid in die woorden! Ach, wanneer Jezus u de armen toereikt en u Zijn Hart opent, een toevluchtsoord, waar Hij uwe tranen wil afdroogen, zult gij dan uwen troost gaan zoeken in de ijdele voldoeningen dezer eeuw, of in de getrouwheid van een' zwakken vriend? Het Hart van Jezus is het hart van den waren vriend, van den alleen machtigen, liefdevollen en getrouwen vriend.

Kortom, welke ook de beweegredenen mogen zijn van uwe ongerustheid, van uwe vrees, van uwe tranen, dat het Hart van Jezus het eerste voorwerp zij uwer hoop. Bemint gij de tranen en de verzuchtingen, dáar is het, dat de tortelduif hare weklachten laat hooren. Hebt gij honger, dáar vindt gij hemelsch manna, dat in de woestijn valt; hebt gij dorst, dáar is de bron der levende wateren, die uit het aardsch Paradijs vloeien, ten einde zich in overvloed in de harten der geloovigen te verspreiden.

De Gelukzalige Margaretha Maria zocht hare sterkte en haren troost in het Goddelijk Hart in alle gelegenheden, die eene ziel kunnen verontrusten en bedroeven. «Als dat Goddelijk » Hart aan mij is, zeide zij, wat heb ik dan » meer noodig? Als ik geheel aan Hem ben, » kan mij geen kwaad overkomen. Alle bitter- » heden zijn slechts zoetheid in dit aanbiddens- » waardig Hart, dat alles in liefde verandert.»

AKTE VAN VERTROUWEN.

In Uw Allerheiligste Hart, o Jezus, mijn Zaligmaker, in dien afgrond van barmhartigheid, wil ik al de zonden mijns levens werpen. Zij zijn zeer groot, maar hoe groot zij ook zijn mogen, het is mij voldoende ze te verfoeien, om er vergiffenis van te verwerven, ze te zien uitwisschen door de verdiensten van dat Hart, en in dat Hart zelf, dat er zulk eene levendige droefheid over gevoelde, en met zulke diepe verzuchtingen voor mij om vergiffenis over die zonden smeekte. 't Is overigens waar, dat dit Hart het Hart is van een' vreeselijken rechter, wiens haat en gestrengheid ik ten volle verdiend heb; maar het is ook het Hart van een' Zaligmaker, het Hart van een' Vader, die nimmer den boetvaardigen zondaar verstoet. Er is nog meer, wat ons eene zoete stem doen hooren, die ons toeroept, dat wij nimmer aan vergiffenis moeten wanhopen, wanneer wij een oprecht berouw over onze zonden gevoelen: de Zaligmaker immers heeft op het kruis die wonde in Zijn H. Hart willen ontvangen, om ons daar een toevluchtsoord te openen en eene veilige schuilplaats te verleen tegen de kastijdingen der Goddelijke gerechtigheid. Ter wille van uw Allerheiligste Hart, o mijn Jezus, zult Gij toch een' zondaar genadig zijn, zoo als ik ben, maar die het niet meer wil zijn, en die besloten heeft zich

zelve te kastijden, U te wreken, door tranen van boetvaardigheid het ongenoegen te herstellen, dat hij U veroorzaakt heeft, en U in het vervolg vergoeding te schenken door eene grenzenlooze getrouwheid; want, vrees ik U, o mijn Jezus! ik bemin U nog meer, daar ik weet, dat Gij mij wilt zalig maken, terwijl Gij het recht hebt om mij duizendmaal te verdoemen. Gij bemint mij, Goddelijk Hart! Gij zult mij derhalve genadig zijn. En, wat kan ik vreezen, wanneer Gij mijn beschermer zijt? Waarin kunnen mijne vijanden mij nadeel toebrengen, wanneer het Hart van mijn' God voor mij geopend is? Het zal voor mij als eene sterkte zijn, waarin ik tegen alle aanvallen zal beveiligd blijven. Goddelijk Hart, Gij hebt medelijden met onze ellenden, en Gij vindt Uw grootste vermaak in weldaden uit te storten. Zou mijn hart na zoovele zonden, nog misdadig genoeg zijn om Uwe barmhartigheid te mistrouwen? Ach! Gij zijt goed, Gij zijt de oneindige goedheid zelve! Een Hart, zoo vol goedheid, kan niet anders dan medelijden hebben met een' ellendige, zooals ik ben; en van een Hart, dat de goedheid zelve is, kan een boetvaardige zondaar, gelijk ik, niets verwachten dan genade en barmhartigheid.

HOOFDSTUK VII.

« Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerheiligste Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, verheft zich dikwijls tot dat Hart door verzuchtingen en schietgebeden. »

De getrouwe dienaars van het Allerheiligste Hart van Jezus wachten niet, totdat zij door den nood gedrongen worden, met hun' toevlucht te nemen tot dat Goddelijk voorwerp. Zij spreken honderdmaal tot dat Hart te midden van hunne bezigheden. Hunne liefde is als een voortdurend vuur, welks vlammen zich onophoudelijk ten hemel verheffen. Wanneer uwe zaken u bezighouden, zegt gij dan niets tot de vrienden, die u komen bezoeken? Welnu, handel op dezelfde wijze ten opzichte van Jezus, zooals gij u gedraagt jegens hen, die u beminnen, en die gij bemint; meer wordt er niet van u vereischt. Jezus draagt u bestendig in Zijn Hart; draag gij van uwen kant Hem ook steeds in het uwe. Zijn Hart is altijd geopend om over u de volheid Zijner liefde te doen nederdalen; maak, dat het uwe ook steeds geopend zij, ten einde tot Hem de liefderijke gevoelens uwer ziel te doen opstijgen. Zoo dikwijls gij het Hart van uw' Welbeminde door liefdeschichten zult wonden, zooveel nieuwe vurige pijlen zullen op u terugspringen uit de wonde, die gij dat H. Hart zult toegebracht

hebben, en u meer en meer in liefde tot Hem doen ontvlammen.

De H. Maria Magdalena van Pazzis zeide van den grooten heilige harer eeuw, Aloysius van Gonzaga, in eene langdurige verrukking, die zij had, en waarvan de schrijvers van de levens dezer twee heiligen gewagen: « O, hoezeer » heeft Aloysius op aarde bemind! daarom ge- » niet hij God in den hemel met zulke volheid » van liefde. Toen hij nog op aarde was, schoot » hij voortdurend vlammende pijlen in het Hart » van het menschgeworden Woord. Nu hij in » den hemel is, keeren die pijlen tot zijn hart » terug, omdat de akten van liefde, die hij » alsdan verwekte, hem een groot genoegen » deden smaken. »

Alhoewel het niet noodzakelijk schijnt, een minnend hart in te geven, wat het moet zeggen tot het voorwerp zijner genegenheid, zal het niettemin nuttig zijn, hier eenige voorbeelden dier verzuchtingen aan te halen. Men kan die kiezen, welke het meest behagen, en er eene van nemen voor iederen dag der week, die men dan dikwijls door den dag herhaalt.

VERZUCHTINGEN,

GETROKKEN UIT DE WERKEN VAN DEN H. BERNARDUS.

« Welk een schat is Uw Hart, o minnelijke » Jezus! Volgaarne geef ik al, wat ik heb, om » dien schat te bezitten. »

» Ik aanbid U, o Hart van den oppersten
» Koning des hemels! »

» O Jezus! schenk mij de genade van mijn
» hart altijd vereenigd te houden met het Uwe. »

VAN DEN H. FRANCISCUS DE SALES.

« O Heer! hoe goed, hoe beminnelijk is
» Uw Hart! Maak, dat ik steeds in die gehei-
» ligde woonplaats verblijf! »

« Dat het Hart van Jezus altijd in onze
» harten leve! »

« Dat het Hart van Jezus altijd ons hart zij! »

VAN DE H. GERTRUDIS.

« O Liefde! o mijn Koning! o mijn God!
» O Jezus, voorwerp mijner teederste genegen-
» heden, ontvang mij onder de minnelijke be-
» scherming van Uw Hart, opdat ik steeds de
» Uwe zij en blijve! »

« O God van Liefde! gelukkig het hart, dat
» de genade verkrijgt, altijd met het Uwe ver-
» eenigd te zijn, en op deze wijze door on-
» verbreekbare banden van liefde aan U ge-
» hecht te blijven! »

« O Jezus, mijne zoete hoop, maak, dat Uw
» Hart, gewond uit liefde tot mij, het eerste
» toevluchtsoord zij mijner ziel, bij haar schei-
» den uit het lichaam. »

VAN DEN GELUKZALIGEN HENRICUS SUZO.

« O allerzoetste Jezus! herschep mijn arm,
» ellendig hart in Uw Goddelijk Hart! »

« O mijne gekruiste liefde! mogen Uwe
» smarten Uw Allerheiligste Hart met het mijne
» vereenigen, en het altijd meer en meer ten
» mijnen gunste stemmen! »

« O Jezus! hoezeer wordt mijne ziel getroffen,
» gewond, ontvlamd door Uw Hart, brandende
» van liefde. »

Om deze verzuchtingen des harten te doen,
kan men dikwijls uitdrukkingen aan de heilige
Schriftuur ontleenen; bij voorbeeld, dikwijls
met den koninklijken Propheet zeggen:

« God mijns harten, Uw Hart zal, hoop ik,
» mijn erfdeel zijn in eeuwigheid! »

« Dat het Allerheiligste Hart van mijn' Heer
» eeuwig gezegend zij. Amen. »

« Aanbiddeijk Hart! Gij zult gedurende alle
» eeuwen der eeuwen in al de harten der Hei-
» ligen heerschen. »

Of wel, door de woorden van den Apostel
na te volgen:

« Ik hoop, dat niets mij zal kunnen scheiden
» van het Hart van Jezus-Christus! »

« Ik verlang weldra te sterven, ten einde
» met Jezus, en voor eeuwig met zijn Hart
» vereenigd te zijn! »

« Eer en roem aan het Allerheiligste Hart van
» Jezus gedurende alle eeuwen der eeuwen! »

Men moet wel bedenken, dat deze oefening, om gedurende den dag dikwijls zijn hart tot het Hart van Jezus te verheffen, geene geest-inspanning vereischt, maar eene liefderijke gesteldheid des harten. Dit is als eene voortdurende hulde aan het Hart van Jezus. Er wordt over dit punt gesproken in het leven van de Gelukzalige Margaretha Maria, waar men leest: «Het Goddelijk Hart verscheen haar eens, »schitterender dan de zon, en omringd van »Seraphijnen, die Zijn' lof zongen. Deze engel-»achtige geesten zeiden tot de vurige klooster-»linge, dat zij zich met haar waren komen »vereenigen, om het Allerheiligste Hart een »voortdurend blijk van liefde, van aanbidding »en van hulde te bewijzen.»

Het is voldoende, het leven van de Gelukzalige Margaretha Maria te lezen, en zelfs datgene, wat wij er in dit werkje van zeggen, om te zien, dat zij nauwelijks den schat gekend had, die opgesloten is in de godsvrucht tot dit aanbiddelijk en altijd beminnenswaardig Hart, of het werd voor altijd het eenige voorwerp, waarnaar zij hare andere oefeningen van godsvrucht richtte; en inderdaad, zij had geene andere gedachte dan aan dit Hart voortdurend blijken van aanbidding en liefde te bewijzen. Om zich langzamerhand gemeenzaam te maken met eene zoo heilige gewoonte, dient men den raad te volgen, dien deze minnares van het Allerheiligste Hart geeft, namelijk, iederen dag ten minste driemaal zijn hart tot dat van Jezus

te verheffen. « Des morgens, zeide zij, om » dat Hart een' blijk van hulde en aanbidding » op te dragen; des middags, van liefde; des » avonds, van erkentelijkheid en dankbaarheid » voor Zijne weldaden. » Zij raadt ook aan, verzuchtingen te doen, ingericht naar de omstandigheden, waarin men zich bevindt. Bij voorbeeld, wanneer men door ongerustheid gekweld wordt, zal men zeggen: « Wat vreest gij? gij » draagt bij U het Hart van Jezus en Zijne » liefde. » Wanneer men bedroefd is: « Neem » aan, wat u het Hart van Jezus overzendt, » ten einde u met Hem te vereenigen. » Wanneer men eene akte van versterving uitgeoefend heeft: « O Allerheiligste Hart! ik offer dit ver- » maak op, ten einde niet meer te leven, dan » om U te behagen. » Na den een' of anderen misstap begaan te hebben: « O mijn eenige » liefde, voldoe voor uw' armen slaaf; herstel » het kwaad, dat ik gedaan heb. »

« O mijn Heer Jezus! door den doodsangst, » die Uw H. Hart bekleemde in den hof der » Olijven en op het kruis, hergeef aan mijn » bedroefd hart de vreugde, of ten minste eene » nieuwe kracht. O mijn Heer Jezus! vertroost » mijn bedroefd hart door de oneindige zoetheid en liefelijkheid van het Uwe. »

« O heilig Kruis! mijn hart verlangt naar » U, omdat het minnelijk Hart van mijn' God » naar U verlangd heeft. »

AKTE VAN VERWONDERING.

Allerheiligste Hart van mijn' Verlosser! wie heeft ooit Uwe voortreffelijkheid en Uwe volmaaktheden kunnen begrijpen? Zij zijn oneindig. Hoe meer ik dezelve verlang te doorgronden, hoe meer ik mijn onvermogen leer kennen. Het gevoel, dat mijne ziel dienaangaande doordringt, is dat van den diepsten eerbied. O Goddelijk Hart! terwijl ik met blijdschap en verwondering erken, dat Uwe grootheid al mijne gedachten verre overtreft, en ik mij met de Gelukzalige geesten vereenig, die lofzangen zingen ter Uwer eer, kniel ik voor U neder, en bewijs U de opperste hulde, die U toekomt; maar, aanbiddelijk Hart! zijn Uwe volmaaktheden onbegrijpelijk, wij kunnen toch bevatten, hoezeer Gij ons bemind hebt, door de bewijzen van oneindige liefde, welke Gij ons hebt gegeven. O, wie zou aan de geheimen der Verlossing of van het H. Sacrament des Altaars kunnen denken, zonder uit te roepen: « O Hart van » mijn God! wat zijt Gij goed! wat zijt Gij » beminnelijk! Gij zijt de waarachtige, de ge- » trouwe Vriend der menschen! Gij zijt voor » hen eene onuitputbare bron van genaden en » de zetel der grootste barmhartigheid! »

O aanbiddelijk Hart! hoe billijk is de reden, waarom Gij het eenige voorwerp zijt van de liefde der vurige zielen, waarom zij U den Hersteller noemen van al de misslagen, die zij het ongeluk gehad hebben te bedrijven; den

Bewerker van hare volharding in de deugd; het geneesmiddel van hare onstandvastigheid, de zekerheid harer zaligheid! Hoe is het dan mogelijk, dat er op aarde nog harten gevonden worden, die zoo ongevoelig zijn, dat zij U niet beminnen? O, dat ten minste het mijne U geheel en al en voor altijd toegewijd zij. Welhoe! Gij zijt de liefde zelve, en ik zou U niet beminnen? De goedheid zelve, en ik zou U iets weigeren? De standvastigheid zelve, en ik zou U verlaten? Neen, neen, Gij zult mijn roem uitmaken, de oorzaak van mijn vertrouwen, mijn geluk, mijne eeuwige liefde gedurende mijn leven, en tot aan mijnen laatsten snik, dien ik in dat H. Hart wil geven. Amen.

HOOFDSTUK VIII.

« Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerheiligste Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, moet vervuld zijn met ijver om deze devotie te verspreiden.»

De godsvrucht tot het Allerheiligste Hart van Jezus, bij hare opkomst en zelfs gedurende vele jaren gelijk aan een mostaardzaadje, is een groote boom geworden, op welks takken de Engelen des hemels eene zoete rust genieten. Gezegend dus altijd de vrome zielen, die door hare vurige gebeden en hare herhaalde en dringende aanzoeken bij den Plaatsbekleeder van Jezus-Christus, die zich ten haren gunste

verklaard heeft, medegewerkt hebben aan de snelle vorderingen, die deze godsvrucht elken dag maakt. Aldus is datgene bewaarheid geworden, wat de Gelukzalige Margaretha Maria schreef aan haren zielbestierder: « Al zag ik » het gansch heelal tegen de godsvrucht tot het » Allerheiligste Hart opstaan, ik zou nog niet » wanhopen aan de vestiging dier devotie, na » dat ik uit den mond van den Zaligmaker » zelve de verzekering dienaangaande erlangd » heb. » God heeft duidelijk willen aantonen, dat deze godsvrucht alleen Zijn werk was; kuiperijen noch menschenlijke beweegredenen hebben er eenig deel in gehad; de Voorzienigheid heeft haar, door geheime wegen, doen zegevieren, ondanks een groot aantal voorin genomen en in onverschilligheid levende zielen. Gij, die dit leest, gij zijt niet onder het getal derzulken. God heeft u de genade geschonken, al de zoetheid en de voordeelen van de godsvrucht tot het aanbiddelijk Hart van Zijn' welbeminden Zoon te kennen, en gij hebt die godsvrucht met ijver omhelsd; maar thans vergt Hij van u iets meer: Hij vraagt uw' ijver en uwe pogingen, om haar ook door anderen te doen omhelzen. Men kan in het bijzonder op deze godsvrucht toepassen, wat de H Augustinus in het algemeen zeide van al, wat de glorie van God betreft: « Die geen' ijver heeft, heeft ook geene liefde: » *Qui non zelat, non amat.* » Elkeen wil het welzijn van dengene, dien hij bemint, en tracht

het verlangen te bevredigen der harten, waarmede hij door de liefde vereenigd is. Welnu, het welbehagen en de glorie van het Hart van Jezus zijn daarin gelegen, dat van alle zijden de harten zich aan het juk van Zijn beminnelijk gezag komen onderwerpen.

Met welken ijver was de Gelukzalige Margaretha Maria niet bezielde, om deze godsvrucht te kennen en te verspreiden! Hare brieven zijn vol van gezegden, die duidelijk aantonen, dat hare eenige voldoening bestond in te vernemen, dat de eene of andere ziel voor de liefde van Jezus Hart gewonnen was. «Ik ken niets » in de wereld, schreef zij, dat mij genoeg kan verschaffen, tenzij den voortgang van » de glorie van dit beminnelijk Hart; en ik » smaak hierover zulk een groot geluk, dat » het mij onmogelijk is het uit te drukken.» In een' anderen brief leest men: «Welk genot » voor mij, dat het Allerheiligste Hart van » mijn' Goddelijken Meester, gekend, bemind en » verheerlijkt wordt! Ja, de grootste troost, » dien ik kan genieten, is, dat Hart alom te » zien heerschen.» Zij bekende openhartig, dat zij niemand kon beminnen, tenzij die persoon zelf het Hart van Jezus beminde. En inderdaad, zij schreef eens aan eene kloosterlinge: «Zoo ik niet geloofde, dat gij eene toegene- » gen vriendin van het H. Hart waart, zoudt » gij de mijne nimmer wezen.» *) Zij stelde zelfs

*) Wel te verstaan van de bijzondere en niet van de algemeene liefde.

onder het getal van de artikelen der bewonderenswaardige en verbazende gelofte, die zij deed met goedkeuring van haren biechtvader, dat, van zich zelve nooit te sparen in alle mogelijke omstandigheden, en niets te weigeren, zoo dikwijls er iets aan te nemen of te lijden zou zijn, ten einde het Hart van Jezus te doen kennen, beminnen en verheerlijken.

Met dit doel raadde zij twee middelen aan, en wel ten eerste, het gebed. Wat is er gemakkelijker, dan elken dag, den Hemelschen Vader te vragen, dat Hij het Hart van Zijn' welbeminden Zoon in het gansche heelal doe vereeren? Het tweede middel was, om alle gunstige gelegenheden waar te nemen, die zich in de gesprekken kunnen voordoen, ten einde de personen, waarmede men spreekt, voor deze godsvrucht te winnen.

Stel deze twee middelen in het werk, en gij zult de overvloedige ontboezemingen der Goddelijke liefde verwerven, zoo als Onze Heer zelf aan de Gelukzalige Margaretha Maria beloofd heeft: «Ik zal mijne Goddelijke liefde » uitstorten, niet alleen over hen, die aan het » Allerheiligste Hart de eer bewijzen, die het » verlangt, maar ook over hen, die zich zullen beijveren, om dat Hart die eer te doen » bewijzen.» — «Gij zult deel hebben, schreef » de Gelukzalige, aan die onbegrijpelijke schatten, die God bestemd heeft voor die zielen, » welke de verspreiding van de devotie tot het » H. Hart bevorderen. Gij zult ten zelfden tijde

»aan het verlangen voldoen, dat Onze Heer
»Jezus-Christus heeft, om deze godsvrucht
»overal te zien verspreiden. Is er eene bezig-
»heid, den Christen meer waardig, wiens eenig
»genot moet zijn aan God te behagen?»

Er bestaat een bewijs van dit welbehagen Gods, in een verhaal, onlangs op hooger gezag gedrukt, van het mirakel, gebeurd te Rome, den 10 Februari 1765, in den persoon van Nicolaus Ludovicus Celestini, novice van de Sociëteit Jezus. Men wanhoopte geheel en al aan het leven van dezen jongeling; hij had den H. Aloysius van Gonzaga aangeroepen; de heilige verscheen hem, en zeide hem, dat God door zijne voorspraak hem de gezondheid terugschonk, op voorwaarde, dat hij er zich van zou bedienen, om tot de volmaaktheid op te klimmen, en uit al zijn vermogen de vereering van het Allerheiligste Hart van Jezus uit te breiden, als iets, wat den Hemel zeer aangenaam is.

AKTE VAN VERLANGEN.

O Allerheiligste Hart! als persoonlijk met het Eeuwige Woord vereenigd, komt U eene oneindige vereering toe; als de onuitputbare schat van alle rijkdommen, als de oorsprong van alle deugden, als de troon der ongeschapen liefde, als de Heilige van de heiligheid Gods, verdient Gij eindelooze eerbewijzingen. Als het waardige slachtoffer der God-

delijke gerechtigheid, alleen bekwaam om voor onze zonden te voldoen, verdient Gij van ons eene eindelooze liefde, zoo wij in staat waren U zoodanig te beminnen; maar ten minste gewis eene onverdeelde en grenzelooze liefde. En nogtans, o Hart! alleen wettig Vorst der harten! hoe klein is het getal dergenen, die Uwe rechten willen erkennen en de zoetheid van Uw juk smaken? Ach! kon ik alle harten aan dat beminnelijk juk onderwerpen! Kon ik allen bekend maken, hoe rechtmatic en noodzakelijk de heerschappij is, waaraan zij zich onttrekken! hoe beminnelijk, hoe roemrijk zij voor hen is! Ach! kon ik ten minste, door mijne eerbewijzen, door mijne droefheid, door mijne tranen, door mijn bloed de oneer herstellen, die U door hunne onverschilligheid en hunne minachting wordt aangedaan!

Engelen des hemels, en Gij, gelukkige bewoners van het hemelsch Jeruzalem! doet Gij datgene door Uwe eerbewijzingen en Uwe liefde, waaraan de ondankbare menschen te kort komen. En gij, reine en vurige zielen! die nog op aarde reikhalst naar het gelukkige oogenblik, waarop uw hart zich voor alle eeuwigheid met het Hart Uws Goddelijken Bruidegoms zal vereenigen; waarom kan uw aantal niet zoozeer aangroeien, dat het de sterren des hemels evenaart. Groeit ten minste elken dag aan in vlijt, in vurigheid, om dit Allerheiligste Hart, aller eerbewijzingen en aanbiddingen waardig, te vereeren; om een Hart, zoo heilig en rein, te

loven; om een Hart, zoo milddadig en liefderijk, uwen dank te betuigen; eindelijk en bovenal, om een zoo teeder Hart blijken der teederste liefde te betuigen.

O Hart van mijn' Jezus! hoezeer is het leven tot last aan eene ziel, die niets bemint dan U, en die al de onwaardigheid beseft van het gedrag der menschen jegens U! Wanneer zal de dag naken, dat mijn hart, ontdaan van al het stoffelijke en het aardsche, zijne vlucht zal nemen naar den hemel, om bij U een einde te vinden aan alle zijne kwellingen, en zich geheel in U op te sluiten. Wanneer zal ik Hem bezitten, dien ik bemin? wanneer zal ik mij niet meer bedroeven, hem zoo weinig bemind te zien, en zal ik niet meer vreezen, zelfs het ongeluk te hebben, mij door de zonde Zijnen haat op den hals te halen? Mijne ziel kwijnt, verzucht en brandt van verlangen naar dat gelukkige oogenblik, waarop zij met U zal vereenigd worden, om eindelijk geheel door U te worden verteerd! Wanneer zal dan de dag komen, waarop het geloof zal vervangen worden door het genot, en de hoop door het bezit? Ik kan niet leven, zonder U te beminnen, en ik kan U niet zoozeer beminnen als mijn hart verlangt, zonder die innige en eeuwigdurende vereeniging, die de genoegens en de bestendigheid van de gelukzaligheid der Heiligen uitmaakt.

O Goddelijk Hart! zoo ik nog lang in dit droevig tranendal moet zuchten, dan zal mijne

vertroosting zijn, dikwijls aan U te denken, en hier beneden met vurigheid alles tot Uwe eer en glorie te verrichten, wat ik vurig verlang weldra in den hemel te doen.

HOOFDSTUK IX.

« Een Christen, die de godsvrucht tot het Aller-
» heiligste Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukza-
» lige Margaretha Maria, moet in dat Hart leven
» en sterven.»

Het kan zeer zonderling schijnen aan vele Christenen, te zeggen, dat men in het Allerheiligste Hart van Jezus moet leven, en daar eene woning van maken, om er zijn leven door te brengen. Zulke Christenen zijn personen, die zich tevreden stellen met eenige uitwendige akten te verrichten ter eere van dit Goddelijk Hart, zonder te denken, dat men eene geheel andere volmaaktheid aan deze godsvrucht kan geven, door zich op inwendige oefeningen toe te leggen. Zij, die zich aan dit innig leven der ziel overgegeven hebben, zullen gemakkelijk den zin dezer woorden begrijpen. Wat de anderen aangaat, bid ik den Goddelijken Zaligmaker, dat Hij zich gewaardige hun Zijn Hart te openen, en hun op eene meer bijzondere wijze eenige stralen van die vurige vlammen te verleenen, die hen verlichten, en door hen te verlichten, meer geestelijk maken dan zij in hunne godsvrucht zijn.

De Gelukzalige Margaretha Maria vernam dit geheim uit den mond van den Zaligmaker, en kon aldus haar leven op de zoetste en heiligste wijze doorbrengen. De Goddelijke Meester gewaardigde zich zelfs, haar uit te noodigen, haar gewoon verblijf in Zijn Hart te houden, « Waar gij, zeide Hij haar, het kleed der on- » schuld, waarmede ik uwe ziel bekleed heb, » vlekkeloos kunt bewaren. » Deze H. kloosterlinge bekende in een' brief aan haren zielbestierder, dat zij, sedert dien tijd, zich niet herinnerde, ooit dit aanbiddelijk Hart verlaten te hebben, waar zij altijd verbleef, op zulk eene wijze en met zulke gevoelens, dat het haar onmogelijk was zulks uit te drukken. Dewijl zij verlangde, dat alle menschen hetzelfde geluk smaakten als zij, maakte zij een klein werkje, getiteld: « Woningen in het Al- » lerheiligste Hart van Jezus, voor al de dagen » der week. » De inwendige zielen kunnen er veel vrucht uit trekken.

Des Zondags

Zult gij het geopende Hart van Jezus binnentreden, als in een' vuuroven van liefde, om u te zuiveren van al de smetten, waarmede gij u in den loop der week bezoedeld hebt, en om een einde te maken aan uw zondig leven, ten einde het leven te leiden der zuivere liefde, dat u zal gelijkvormig maken aan dat Allerheiligste Hart.

Des Maandags

Zult gij u beschouwen als een misdadige, die zijn' rechter verlangt te bevredigen door een oprecht berouw over zijne misstappen, en die er in toestemt aan diens gerechtigheid te voldoen. In dien geest zult gij het Hart van Jezus binnentreden, ten einde u in die gevangenis van liefde op te sluiten, om deel te nemen aan de bitterheden, waarmede dit H. Hart overstroomd is geworden. Gij zult u aanbieden om zoo nauw gebonden en geboeid te worden, dat er u, als het ware, geene vrijheid meer overblijft, dan om te beminnen; geen licht, geene beweging, geen leven meer, dan dat der zuivere liefde, van die liefde, die Hem zelve gevangen en bewegeloos houdt in het Allerheiligste Sacrament. Door de verdienste dezer Goddelijke gevangenschap, zult gij Hem de verlossing vragen van de zielen des vagevuurs, en, met dit inzicht, zult gij al uwe werken in den geest van boetvaardigheid verrichten.

Des Dinsdags

Zult gij het Hart van Jezus binnentreden, als in eene school, waarvan gij de leerling zijt. Deze school is die, waar men de wetenschap der Heiligen leert, de wetenschap der reïne liefde, die alle wereldsche wetenschappen doet vergeten. Gij zult met aandacht naar de stem van uw' Goddelijken Meester luisteren, die u

zegt: «Leer van mij, dat ik ben zachtmoedig » en ootmoedig van harte, en gij zult de ware » rust uwer ziel vinden.»

Des Woensdags

Zult gij het Hart van Jezus binnentreden, gelijk een reiziger, die op een schip gaat; de liefde is de stuurman; zij zal u gelukkig op deze onstuimige zee leiden, die men moet overvaren om in de haven aan te landen. De stormen, die gij te vreezen hebt, ontstaan uit de eigenliefde, uit de ijdelheid, uit de gehechtheid aan uw' eigen wil: de stuurman zal u voor deze beveiligen, zoo gij hem getrouw zijt; hij zal u doen zeilen in kalmte en rust.

Des Donderdags

Zult gij het Hart van Jezus binnentreden, gelijk een vriend, die op het feestmaal van zijn' vriend genoodigd is; gij zult daar genoegens smaken, die u bereid zijn en die uw verlangen en uwe kennis overtreffen; gij zult u verzadigen aan den kostelijken wijn Zijner liefde; die wijn doet al de bitterheden der eeuw verdwijnen en boezemt een' afkeer in voor alle aardse wellusten. De vriend, die u onthaalt, is even milddadig als teeder. Hij zal u toespreken: «Al wat mij toebehoort, is het uwe, » mijne verdiensten, mijne wonden, mijne smarten: de liefde maakt, dat wij al deze goederen gemeenschappelijk bezitten; maar de » milddadigheid moet wederkeerig zijn, en ik

» wil u ook geheel bezitten, zonder zooveel » voorbehoud en verdeeling.» Dezen dag zult gij al uwe werken in den geest van liefde verrichten.

Des Vrijdags

Zult gij Jezus beschouwen op het kruis, gelijk de teedere moeder, die u daar in Zijn Hart met oneindige smarten gebaard heeft; gij zult in Zijne armen en aan Zijn Hart rusten, gelijk een kind in de armen zijner moeder, dat daar troost en veiligheid vindt. Geef u dus geheel aan dat Allerheiligste Hart, zonder zooveel omwegen, ongerustheid en mistrouwen voor de toekomst: hij voorziet ze voor u, dat is voldoende. Bepaal u daarbij, dit Hart met vertrouwen te beminnen in het tegenwoordige oogenblik, verzekerd, als gij zijt, dat Hij u niet wil verlaten. Gij zult dezen dag overbrengen in dien geest van volkomen overgiving voor al de voorvallen uws levens, terwijl gij u zelve niets voorbehoudt dan de liefde.

Des Zaterdag

Zult gij u aan het Allerheiligste Hart van Jezus voorstellen, als een slachtoffer, dat naar den tempel treedt om opgeofferd te worden, en dat aan den offerpriester voorgesteld wordt: de Goddelijke Priester moet, door het op eene geestelijke wijze te dooden, het dierlijke leven er in doen sterven, en vervolgens door het in het vuur der liefde te doen verteren, er een

nieuw en goddelijk leven aan schenken. Stel er uw genoeg in de plichten van het offer te vervullen; sterf gaarne aan de wereld en aan al het zinnelijke, en neem er uw vermaak in, door de liefde verteerd te worden, om God te vereeren, en om het nieuwe leven te vinden, dat de liefde alleen bezielt. Gelukkig, wanneer gij daarna in waarheid moogt zeggen: «Neen, ik leef, niet ik, maar Jezus leeft in » mij; Hij leeft er door Zijne liefde; in en » door Hem is het, dat ik handel, dat ik lijd, » dat ik bemin.»

Wilt gij daarenboven weten, wie het diepst in het Hart van Jezus zal doordringen? Dat zal de nederigste en de meest verachte zijn; hij, die het meest van alles ontbloot is, zal dat Hart het meest bezitten; hij, die zich het meest versterft, zal er het meest door geliefkoosd; de liefdadigste zal er het meest door bemind; die het meest de stilzwijgendheid beoefent, zal er het best door onderwezen worden; eindelijk, de gehoorzaamste zal er de meeste macht bezitten.

Om deze onderrichtingen te volmaken, beoefende de Gelukzalige Margaretha Maria een' gelukkigen en kalmen overgang naar de eeuwigheid. «O, hoe zoet is het, zeide de Gelukzalige, te sterven, na eene bestendige gods» vrucht gehad te hebben tot het Allerheiligste » Hart van Hem, die ons moet oordeelen.» Zij voegde er bij, dat men vooral in het uur des doods eene veilige schuilplaats zal vinden in

dat aanbiddelijk Hart. Zij zelve levert er een bewijs van. Een harer laatste woorden gedurende de ziekte, waaraan zij stierf, was dit: «Ja, ik hoop, dat, dank aan de liefde tot het »Allerheiligste Hart van Jezus, wij het huis »des Heeren zullen binnengaan, en dit weldra »zal zijn.» Daar de Overste zich vol zorg toonde, om haar bij te staan, zeide zij: «Ik »heb niets meer noodig dan God alleen, en »mij in Zijn' schoot te verbergen »

AKTE VAN VREUGDE EN HOOP.

Welke reden van blijdschap voor eene Christen ziel, o mijn Jezus! Gij gewaardigt U, ons Uw Hart te openen, en ons uit te noodigen, daar onze woonplaats te komen vestigen, ten einde in die beminnelijke eenzaamheid zonder ophouden de uitwerkselen Uwer genade en liefde te gevoelen. Ik geef gehoor aan Uwe liefderijke uitnoodiging. Dat gelukkig verblijf zal voortaan mijn paradijs op aarde zijn, een voorsmaak van de eeuwige geneugten. Welke genoegens zou mij de wereld kunnen aanbieden, die vergeleken kunnen worden met een enkel oogenblik van reïne vreugde en van hemelsche zoetheid, die mij Uw aanbiddelijk Hart doet genieten? Hart van mijn' Zaligmaker! Ik kies U derhalve tot mijne geestelijke rustplaats, en ik hoop die nimmer te zullen verlaten.

O, mijn God! de gedachte aan den dood doet mij schrikken en beven. Niemand heeft meer

reden dan ik om Uw rechtvaardig oordeel te duchten. Nogtans herleeft de kalmte in mijne ziel, wanneer ik denk, dat Gij wilt, dat ik van Uwe goedheid de genade hoop te verkrijgen van een' heiligen dood, nadat ik mijne zonden van harte berouwd heb. Ik hoop dus, dat de laatste beweging van mijn hart een gevoel van liefde zal zijn tot het Uwe; maar een teeder, oprecht, vurig, volmaakt gevoel. Ik vraag U deze liefde, o mijn Heer en mijn God! voor al de oogenblikken mijns levens, en vooral voor het uur mijns doods, wijl dit oogenblik de maat moet zijn van mijn eeuwig geluk, en van de liefde, die ik gedurende alle eeuwen der eeuwen U zal toedragen. Amen.

HOOFDSTUK X.

«Een Christen, die de godsvrucht tot het Aller-
» heiligste Hart van Jezus bezit, zegt de Geluk-
» zalige Margaretha Maria, moet Hem zijn hart
» geheel en al schenken, evenals Jezus, in deze
» godsvrucht, hem geheel het Zijne geeft.»

Men leest in het leven van de H. Catharina van Siëna, dat, toen zij den Heer een ander hart gevraagd had, dan het hare, volgens de woorden van den koninklijken profeet: «Schep
» in mij een rein hart, o mijn God!» zij zich eensklaps omringd zag door een hemelsch licht; te midden van dit licht zag zij den Zalig-maker, die in Zijne hand een hart hield, om-

ringd door eene vurige vlam; Hij naderde haar, opende haar de linkerzijde en plaatste er een nieuw hart in, zeggende, dat Hij haar Zijn eigen Hart gaf, waarmede zij voortaan zou leven.

Men verhaalt ongeveer een zelfde feit van de Gelukzalige Margaretha Maria: «Eens dat » zij voor het Heilig Sacrament was neerge- » knield, verscheen haar Jezus Christus onder » eene zinnelijke gedaante, en deed haar hoofd » liefderijk tegen Zijne borst rusten; Hij maakte » haar tevens de onuitsprekelijke geheimen van » Zijn Goddelijk Hart kenbaar, en de schatten » van vurige liefde voor de menschen, welke » het in zich bevat; Hij vraagde haar vervol- » gens haar eigen hart, als eene belooning » voor het geschenk, dat Hij haar gedaan had. » De Gelukzalige gaf het Hem met al de vu- » righeid, waartoe zij in staat was, en smeekte » haar' Goddelijken Meester, dat Hij er de eenige » bezitter van zou blijven. Het scheen haar als- » dan toe, dat de Zoon Gods inderdaad haar » hart nam, en het in het Zijne plaatste, dat » zij zag door de wonde der zijde, en schit- » terde gelijk de zon of als een brandende » vuuroven. Tot hiertoe, zeide haar ook eens » de Zaligmaker, hebt gij slechts den titel ge- » dragen van mijne slavin; voortaan zal ik U » dien geven van *welbeminde leerlinge* van » mijn Hart.»

Na haren dood vond men inderdaad onder hare papieren een geschrift, dat de geheele schenking behelsde, ten gunste van haren God-

delijken Bruidegom, van al wat zij kon doen of lijden; van al hare gebeden, en zelfs van die, welke na haren dood voor haar zouden gestort worden, opdat de Zaligmaker er over zou beschikken volgens Zijn welbehagen. Onder deze regels las men de woorden, door de hand der Gelukzalige met haar bloed geschreven: «Zuster Margaretha Maria, leerlinge van »het Goddelijk Hart van den aanbiddelijken »Jezus.»

AKTE VAN DANKZEGGING EN VAN OPOFFERING.

Hoe zal ik ooit door woorden mijne erkentelijkheid kunnen betuigen aan Jezus, mijn' God, wiens Allerheiligste Hart voor mij de bron van zoovele genaden geweest is? Ik ben Christen, leerling van het Evangelie, kind der Kerk, medeërfgenaam van het hemelsche Rijk, onnoemelijke schatten, die zoovele schulden zijn, waartoe ik mij jegens God verplicht heb! Daarenboven, hoe dikwijls heb ik niet door mijne zonden de hel verdiend? En niettemin leef ik door de barmhartigheid, die mij het oneindig goede Hart mijns Zaligmakers bewezen heeft. Hoe dikwijls, helaas! ben ik ongelukkigerwijze aan Zijne liefde gestorven? en Zijne liefde zelve heeft mij het leven der genade wedergeschonken! Niettegenstaande het misbruik, dat ik van Zijne gaven gemaakt heb, verrijkt Hij er mij voortdurend mede; het schijnt zelfs, dat, hoe onwaardiger ik ben, ge-

naden van Hem te verwerven, des te meer Hij er mij schenkt. En om de maat Zijner weldaden jegens mij te vullen, bijzonder in deze laatste tijden, heeft Hij mij op eene bijzondere wijze Zijn Hart geopend, door het mij te geven als een veilige schuilplaats, tegen de vijanden mijner zaligheid en als een schat van genaden, immer te mijner beschikking, opdat ik er naar welbehagen alle schatten uitputte.

Op mijne beurt wil ik, om U mijne erkentelijkheid te betuigen, mij van Uw Hart eene soort van altaar maken, waar ik U het offer zal opdragen van alles, wat mij dierbaar kan zijn. Gewaardig U slechts mij Uwen aanbiddelijken wil te doen kennen, en ik zal, hoop ik, mij altijd zonder voorbehoud onderwerpen aan alles, wat Hij zal bevelen, hoe hard en moeilijk het mij ook moge vallen. Ik stel dus mijn hart in Uwe handen, o mijn Jezus! ik plaats het in Uw H. Hart. Ach! verbind het zoo nauw met het Uwe, dat het er in eeuwigheid niet van gescheiden worde, en dat het alleen voor U leve. Heersch over hetzelfde: dat het als een troon zij, waarop Gij als Koning regeert. Vervul het met onlust en afkeer voor al, wat geen liefde Gods is. Ontsteek het door dat heilig vuur, waarvan het Uwe voor mij brandt; dat dit vuur nimmermeer uitdoove in den tijd, om het leven mijns harten te zijn in alle eeuwigheid. Amen.

HOOFDSTUK XI.

« Een Christen, die de godsvrucht tot het Aller-
» heiligste Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukza-
» lige Margaretha Maria, vindt in deze godsvrucht
» een der geschiktste middelen, om in zijne ziel
» gevoelens van liefde jegens Jezus Christus te doen
» ontstaan, of om die op te wekken. »

Ieder Christen weet, dat wij aan de onein-
dige liefde van Jezus-Christus tot de menschen
onze verlossing te danken hebben. En nogtans,
denken de Christenen wel aan deze liefde? Stel-
len zij die liefde op prijs? Zij brengen hunne
dagen door met menschelijke vriendschap te
zoeken, en er aan te beantwoorden; maar zij
bedenken niet, hoe beminnenswaardig die God
is, die uit liefde voor ons is mensch geworden;
en nog veel minder ten koste van welke op-
offerings Hij ons in de gunst Zijns Goddelij-
ken Vaders hersteld heeft. Op welke wijze zou
men aan deze ondankbaren eene gedachtenis in
het geheugen terugroepen, die zij nimmer had-
den moeten verliezen? en hoe zou men hun
die liefde duidelijk voorstellen, welke zij ver-
geten, wijl zij geheel geestelijk is? De wijze
om hierin te slagen is, hun een voorwerp voor
oogen te stellen, dat hunne zinnen treft, en
het zinnebeeld dier liefde is, namelijk, het Hart
zelf van den Zaligmaker, dat hen zoozeer be-
mind heeft.

En inderdaad, welk zinnebeeld is natuurlijker? Wanneer God in de H. Schrift onze liefde vraagt, dan vraagt Hij ons hart, en het is juist in het hart, volgens den Apostel, dat de liefde woont: « *Charitas diffusa est in cordibus.* » Het hart is het natuurlijkste zinnebeeld der liefde, want, ofschoon de liefde als eene geestelijke akte, op het eerste gezicht alleen tot de ziel schijnt te behooren, heeft het hart, hoe stoffelijk het ook zij, er deel aan, zooals de H. Thomas uitdrukkelijk zegt, wanneer hij deze woorden van het eerste gebod uitlegt: « God beminnen uit geheel zijn hart. » De H. Kerkleeraar zegt: « Evenals het » eigen is aan het vuur te branden, zoo is het » ook eigen aan het hart te beminnen. Het » hart wordt opgewekt om op zijne wijze mede » te werken tot de voortbrenging dezer akte, » die eene akte is van leven en van genade. »

De Christen, die dit Goddelijk voorwerp ernstig beschouwt, zegt bij zich zelve: « Zie » daar dat Hart, geheel ontvlamd van die liefde, » welke God mij toedraagt, en altijd vervuld » met die gevoelens van barmhartigheid, waar » aan ik mijne verlossing te danken heb. Ziedaar » dat Hart, waaraan mijne zonden zulke bittere smarten veroorzaakt hebben; het heeft » in den hof van Gethsemane eene buitengewone » droefheid, eene doodelijke vrees gevoeld; op » het oogenblik, dat het aan het kruis den » laatsten snik zou geven, legde het in den » mond des Zaligmakers dit liefderijk en hart-

» roerend woord: «Ik heb dorst!» waardoor
» het den brandenden dorst te kennen gaf, dien
» het heeft naar mijne zaligheid, en mij scheen
» te zeggen, dat, zoo die God en Zaligmaker
» iets kostbaarders had gehad dan Zijn bloed
» en Zijn leven, om mij den Hemel te openen,
» Hij het mij zou geschonken hebben.»

«Het is dat zelfde Hart, welks liefde Jezus
» aanspoorde, om voor Zijn lijden een Sacrament
» in te stellen, in hetwelk Hij altijd met ziel
» en lichaam te midden van ons verblijft, om
» onze steun, onze raad, onze troost te wezen;
» een Sacrament, waarin Hij de spijsz mijner
» ziel zou zijn, en dat men iederen dag op het
» altaar zou opdragen, als een zoenoffer voor
» mij.»

Moet een Christen, bij de gedachte aan zulke teedere gevoelens, niet besluiten, dat hij van zijn' kant verplicht is tot wederliefde jegens Jezus? Welnu, de devotie tot het Allerheiligste Hart heeft tot doel, Hem zooveel mogelijk te vergoeden voor al, wat Hij in Zijn leven geleden heeft, voor al wat Hij thans lijdt, en wat Hij zal lijden tot het einde der eeuwen van de ongevoeligheid, de onverschilligheid en de ondankbaarheid der menschen, voornamelijk in het Allerheiligste Sacrament des Altaars, het meesterstuk Zijner liefde tot ons, en Hem voor dit alles eene herstelling aan te bieden. Maar om het op eene gevoeglijke wijze te doen, is het noodzakelijk te beschouwen, hoe verre die onverschilligheid en die ondankbaarheid der

menschen gaan, en hoe wreed zij het Goddelijk Hart kwetsen. En kan men deze beschouwingen doen, zonder levendige gevoelens van liefde te bezitten voor een' zoo beminnelijken God, dien men evenwel steeds zoo weinig bemint.

AKTE VAN BEROUW.

O Hart van Jezus, mijn Zaligmaker, Hart, geheel liefde voor mij! wat kan ik, getroffen, ontroerd door Uwe goedheid, U aanbieden als een blijk mijner erkentelijkheid? Hoe on dankbaar ik tot hiertoe ook geweest ben, toch kunnen de genegenheden en de verzuchtingen mijns harten U nog behagen. Ik offer U dezelve op en wijd ze geheel aan U toe! Hoe onwaardig zij ook zijn mogen, gewaardig U ze aan te nemen, te verlevendigen, te heiligen en aangenaam in Uwe oogen te maken. Ik verfoei al mijne zonden uit den grond mijns harten, dat dezelve heeft voortgebracht. Ik belijd, dat niemand U zoozeer beleedigd heeft als ik. Mijn Jezus! gewaardig U mij vergeving te schenken.

Neen, mijn God! ik zal niet meer on dankbaar zijn. Mijn hart heeft tot hiertoe slechts ge haakt naar rijkdommen, eeram bten, wereldsche vermaken; maar voortaan zal Uw Goddelijk Hart, de liefde van alle harten waardig, het eenige voorwerp zijn van mijne gedachten, van mijne verlangens, van mijne genegenheden. Het zal zijn de eenige belooning, waarnaar ik in dit leven zal trachten, in de kwellingen, welke ik

moet lijden en voor de overwinningen, welke ik zal behalen, Uwe liefde tot den laatsten snik te behouden, niettegenstaande de pogingen van de vijanden mijner zaligheid; terwijl ik hoop, daarna door Uwe barmhartigheid, U gedurende de geheele eeuwigheid te genieten. Amen.

HOOFDSTUK XII.

« Een Christen, die de godsvrucht tot het Aller-
» heiligste Hart van Jezus bezit, zegt de Geluk-
» zalige Margaretha Maria, vindt in deze devotie
» een der geschiktste middelen, om de vriendschap
» van Jezus en de uitstortingen Zijner liefde te ver-
» werven. »

De Zoon Gods zeide eens tot de Gelukzalige Margaretha Maria, dat Zijn verlangen om op eene volmaakte wijze van de menschen bemind te worden, Hem het voornemen had doen maken, om hun Zijn Hart kenbaar te maken en hun in deze laatste tijden dit nieuwe bewijs Zijner liefde te geven, door hun een voorwerp voor te stellen, dat zoo geschikt is om hen aan te sporen, Hem te beminnen en voortdurend te beminnen; dat Hij hun met dit Hart de schatten opende van liefde, van genaden, van barmhartigheid, van zaligheid, die het in zich bevat, opdat al degenen, die zich zouden beijveren dat Hart zooveel mogelijk eer en glorie te verschaffen, ruimschoots met de hemelsche rijkdommen zouden bedeeld worden,

waarvan dit Goddelijk Hart de overvloedige en onuitputbare bron is. In een' brief over hetzelfde onderwerp, drukt zich de Gelukzalige in deze bewoordingen uit: «Onze Heer heeft » mij de schatten van liefde en genaden ont- » dekt, die weggelegd zijn voor hen, die zich » aan Zijn Allerheiligste Hart zullen toewijden, » en zich opofferen, om het al de liefde, al » de eer, al den roem te doen toekomen, waar- » toe zij in staat zijn; maar die schatten zijn » zoo groot, dat het mij onmogelijk is, zulks » uit te drukken.»

Deze woorden toonen duidelijk aan, hoe rijkelijk de Zoon Gods Zijne genaden zal uitdeelen aan de zielen, welke Zijn aanbiddelijk Hart trouw vereeren; maar, daar wij uit eene ziel en een lichaam bestaan, moeten deze twee deelen medewerken om Jezus blijken te geven van onzen eerbied, van onze gehoorzaamheid, van ons vertrouwen en vooral van onze liefde, zooals Hij van ons vereischt. De devotie tot het Allerheiligste Hart moet dus onderhouden worden door twee soorten van oefeningen, die er onontbeerlijk aan zijn: de uitwendige, maar veel meer de inwendige akten.

Welke zijn deze oefeningen, en met welke meening moeten wij die verrichten? Laten wij met weinig woorden herhalen, wat wij reeds gezegd hebben. Deze oefeningen bestaan in de deugden van het Allerheiligste Hart te overwegen, opdat het onze niets anders beminne, dan wat dit Goddelijk Hart behaaglijk is, en dat

men van ons kunne zeggen, wat de H. Joannes Chrysostomus van den H. Paulus zeide, dat ons hart slechts één hart is met dat van Jezus: « *Cor Pauli, cor Christi*; » opdat daarenboven in onze moeiten en in al ons lijden, ons hart bidde en lijde, zoo het mogelijk ware, met denzelfden eerbied en hetzelfde geduld, waarmede het Hart van Jezus bad en leed. Wij moeten ook elken dag eenige gebeden storten, ter eere van dit aanbiddelijk Hart; onze erkentelijkheid aan dat Goddelijk Hart betnigen en het dikwijls eereboeten aanbieden, om dat liefdevolle Hart te toonen, dat wij deel nemen aan de beledigingen, die het ontvangt, voornamelijk in het hoogwaardig Sacrament Zijner liefde, en die uit al ons vermogen herstellen. Ook moeten wij dikwijls tot de H. Tafel naderen, om aan het verlangen te voldoen, dat Jezus Christus had, toen Hij het H. Sacrament des Altaars instelde, namelijk, van Zijn Hart met het onze te vereenigen; geen enkelen dag laten voorbijgaan, zonder dit beminnelijk Hart, ten minste in den geest, onze hulde te gaan bewijzen aan den voet des altaars, en in ons de levendigste en oprechtste verlangens op te wekken, om dat Hart door alle harten te zien beminnen en vereeren; met vertrouwen tot Zijne goedheid onze toevlucht nemen in al onze noodwendigheden; dat liefderijke Hart raad vragen in onze twijfelachtigheden; rekenschap geven van onze plannen; onze moeiten openbaren; ons hart voortdurend met dat Hart vereenigd

houden en wel zoodanig, dat het in de verschillende omstandigheden, waarin wij kunnen geraken, onze troost en onze sterkte zij; iederen dag dat Goddelijk Hart verscheidene malen verzekeren van de gevoelens van liefde onzer harten jegens hetzelve.

Eindelijk wij moeten van dit Hart eene soort van schuilplaats en toevluchtsoord maken, om door Zijne liefde te leven, om er onzen lasten snik te geven, en alle pogingen in het werk stellen, om de devotie tot het Hart van Jezus te verspreiden; want niets brengt meer bij tot de glorie Gods, niets is meer in staat om de zielen te ontsteken door het vuur, dat de Zaligmaker op aarde is komen brengen.

Deze zijn de voornaamste oefeningen van de godsvrucht tot het Allerheiligste Hart; deze oefeningen zijn haar voorwerp wel waardig, want men vindt daarin de verschillende soorten van liefde, die de godsdienst ons leert, als dezulken, die onze zielen moeten verlevendigen. Men ziet daarin eene liefde van voorkeur, die zich van het H. Hart een' schat maakt, boven alle rijkdommen verheven; eene liefde van dienstvaardigheid, die zich met al de eerbewijzen vereenigt, welke dit H. Hart door de Engelen des hemels en de rechtvaardigen der aarde worden aangeboden; eene liefde van welwillendheid, die wenscht, dat de getrouwe harten tot een oneindig getal aangroeien, ten einde het Allerheiligste Hart te aanbidden en

te beminnen; eene liefde van vertrouwen, die van dit Goddelijk Hart de troostrijkste schuilplaats maakt in lijden en vrees; eene liefde van dankbaarheid, die ons aanspoort, alle middelen in het werk te stellen, om dit Allerh. Hart de erkentelijkheid te betuigen, welke wij hetzelfde schuldig zijn voor zoovele en zoo groote weldaden; eene liefde van overeenkomst, die er zich op toelegt, aan dat Hart te behagen, door de gelijkvormigheid der genegenheden; eene boetvaardige liefde, die betreurt, dat zij zich zoo laat aan dat Hart gegeven heeft, dat toch alleen waard is, bemind te worden; eindelijk, eene teedere liefde; die waarlijk bedroefd is over de beledigingen, welke dit Goddelijk Hart door de menschen worden aangedaan, en die dezelve wenscht te herstellen.

AKTE VAN LIEFDE.

Uittreksel uit de geschriften van het leven van de Gelukzalige Margaretha Maria.

O, allerliefderijkst Hart van mijne eenige liefde! daar ik U niet kan beminnen noch verheerlijken volgens de uitgestrektheid van het verlangen, dat Gij mij daartoe schenkt, noodig ik hemel en aarde uit, het in mijne plaats te doen, en vereenig ik mij met de vurigste Serafijnen, ten einde U te beminnen. O Hart, geheel brandend van liefde! waarom ontsteekt Gij hemel en aarde niet door Uwe reine vlammen, om alles te verteren, wat zij bevatten,

opdat alle schepselen niet ademen dan Uwe liefde! Doe mij lijden of sterven, of veranderen minste mijn geheel lichaam in een hart, om U te beminnen, door mij in Uwen hevigsten gloed te verteren! O Goddelijk vuur! o geheel zuivere vlammen van het Hart mijner eenige liefde! verbrand mij zonder mededoogen, verteer mij zonder wederstand! Helaas! waarom spaart gij mij, daar ik toch slechts geschikt ben om te branden, en ik niets dan het vuur verdien? O liefde! o liefde des hemels en der aarde! kom in mijn hart, om mij tot asch te verbranden! O verslindend vuur, der Godheid! grijp mij aan; verbrand mij, verteer mij in het midden Uwer reine vlammen, welke hen, die er in sterven, doen leven.

OPWEKKING VOOR DE VROME ZIELEN.

O Christen zielen, tot wier geestelijk heil ik dezen kleinen arbeid ondernomen heb, en tenzelfden tijde tot mijn eigen nut, trachten wij waarlijk eene groote godsvrucht te bezitten tot de Gelukzalige Margaretha Maria, door de vurigheid harer liefde tot het welbemide en allerbeminnelijkt Hart van den Zaligmaker na te volgen.

Laten wij, in onze godvruchtige oefeningen, met de Gelukzalige, die brandde van liefde als een Serafijn, vereenigd, en geholpen door hare voorspraak, Jezus bidden voor de H. Katholieke Kerk, Zijne welbemide Bruid en onze

teedere Moeder, opdat het Goddelijk bloed, dat Hij voor ons vergoten heeft, niet vruchteloos zij, dat Hij hare leden zuivere en heilige, door uit dezen te verwijderen alle ergernis en alle zonde, dat Hij nimmer gedooge, dat zij verdrukt en versmaad worde; dat Hij haar bestiere, haar behoede, haar verheerlijke, en haar over den geheelen aardbodem verspreide.

Vragen wij, met de gebeden der Gelukzalige vereenigd, het allerzoetste Hart van Jezus, dat Hij uit den akker der Christenheid het onkruid der dwalingen doe verdwijnen, dat onze gemeenschappelijke vijand, maar al te overvloedig, helaas! daarop gezaaid heeft; dat niemand zich verwijdere van de leering der Kerk, met betrekking tot het geloof en de werken.

Bidden wij, altijd door de tusschenkomst der Gelukzalige, het H. Hart van Jezus, dat Hij zich gewaardige de Christen vorsten te verlichten en al degenen, die volkeren regeeren, opdat zij elken dag duidelijker inzien, dat zij de bestuurders zijn van de rechtvaardigheid Gods, de vaders en voogden der volken. Bidden wij den Vorst des vredes, dat Hij in de harten dier vorsten den geest van vereeniging en eendracht gelieve te storten, die hunne harten door den heiligen band der liefde verbindt, ten einde zij de H. Kerk beschermen en den Katholieken Godsdienst verdedigen. Bidden wij, bidden wij voor Zijne Heiligheid den Paus, den Plaatsvervanger van Jezus en den geliefden Opperherder onzer zielen, opdat het Aller-

heiligste Hart van Jezus, door de voorspraak der Gelukzalige Margaretha Maria, wier vereering hij heeft toegelaten, hem verlichte, hem verdedige en altijd zijn steun zij.

Bevelen wij ook aan de deelnemende liefde van het Hart van Jezus, de zielen des vagevuurs, de rechtvaardigen, de zondaars, in één woord, alle menschen. Bevelen wij eindelijk ons zelve aan dat Allerheiligste Hart, en leggen wij onze ellenden bloot in Zijne tegenwoordigheid.

AANROEPING VAN DE GELUKZALIGE
MARGARETHA MARIA.

O Gelukzalige Margaretha Maria! bewerk, dat de vrome zielen, die de oogen zullen slaan op dit klein werk, voortdurend in de liefde tot het Heilig Hart van Jezus aangroeien, alsmede in het vertrouwen op Zijne bescherming, en in den ijver tot Zijne Godsvrucht.

Tracht boven alles, o Gelukzalige Margaretha Maria, dat ik zelf de vruchten geniete, die ik door mijn' arbeid heb pogen te verdienen, en die ik U verder voor de anderen afsmEEK.

INHOUD.

	Blz.
Inleiding	III
Toewijding	IX
Voorrede	XI

HOOFDSTUK I.

Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, moet dikwijls de deugden van dat Hart overwegen	1
Akte van verzoek	3

HOOFDSTUK II.

Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, moet geen' enkelen dag laten voorbijgaan, zonder aan dat Goddelijk Hart een' blijk van hulde en liefde te bewijzen	4
Akte van toewijding	5

HOOFDSTUK III.

Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, moet, zooveel mogelijk, de oneer herstellen, die dit Goddelijk Hart wordt aangedaan	6
Akte van herstel van eer	7

HOOFDSTUK IV.

Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, moet dikwijls ter eere van dat H. Hart communiceeren, en hetzelfde zoo dikwijls mogelijk hulde komen brengen aan den voet des altaars	9
Akte van aanbidding	11

HOOFDSTUK V.

Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, moet zooveel mogelijk zich met dat Hart vereenigd houden, er zijn' schat van maken en zijn' bijstand in zijne geestelijke behoeften	12
Akte van liefde	19

HOOFDSTUK VI.

Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, moet, bij de gedachte aan zijne zonden, van dat Hart het voornaamste voorwerp zijner hoop maken, en het tot een toevluchtsoord kiezen in de bekoringen en wederwaardigheden	22
Akte van vertrouwen	27

HOOFDSTUK VII.

Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukz. Margaretha Maria, verheft zich dikwijls tot dat Hart door verzuchtingen en schietgebeden	29
--	----

Verzuchtingen, getrokken uit de werken van den H. Bernardus	30
— van den H. Franciscus de Sales	31
— van de H. Gertrudis	31
— van den Gelukzaligen Henricus Suzo	32
Akte van verwondering	35

HOOFDSTUK VIII.

Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, moet vervuld zijn met ijver om deze devotie te verspreiden	36
Akte van verlangen	40

HOOFDSTUK IX.

Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, moet in dat Hart leven en sterven	43
Akte van vreugde en hoop	49

HOOFDSTUK X.

Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, moet Hem zijn hart ge- heel en al schenken, evenals Jezus, in deze godsvrucht hem geheel het Zijne geeft	50
Akte van dankzegging en van opoffering	52

HOOFDSTUK XI.

Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, vindt in deze godsvrucht een der geschiktste middelen, om in zijne	
---	--

ziel gevoelens van liefde jegens Jezus Christus te doen ontstaan, of om die op te wekken	54
Akte van berouw	57

HOOFDSTUK XII.

Een Christen, die de godsvrucht tot het Allerh. Hart van Jezus bezit, zegt de Gelukzalige Margaretha Maria, vindt in deze devotie een der geschiktste middelen, om de vriendschap van Jezus en de uitstortingen Zijner liefde te verwerven	58
Akte van liefde	62
Opwekking voor de vrome zielen	63
Aanroeping van de Gelukz. Margaretha Maria	65

Bij den drukker dezes, zijn mede verschenen en aan billijken prijs verkrijgbaar:

DE STER

DER NEGENTIENDE EEUW.

**DE HEILIGE JOSEPH.
ZIJNE LEVENSGESCHIEDENIS**

DOOR

J. BOUVY,

PRIESTER VAN DE CONGREGATIE DES ALLERH. VERLOSSERS.

Gevolgd van de negendaagsche oefening ter eere van den H. Joseph, door den H. Alphonsus.

.....

DE STER

DER NEGENTIENDE EEUW.

**DE HEILIGE JOSEPH.
BESCHOUWING ZIJNER DEUGDEN**

DOOR

J. BOUVY,

PRIESTER VAN DE CONGREGATIE DES ALLERH. VERLOSSERS.

.....

LEVENSSCHETS
DER
NEDERIGE DIENARESSE GODS
ANNA MARIA TAIGI

DOOR
MONSEIGNEUR G. F. O. LUQUET
BISSCHOP VAN ESEBON.

.....

PETIT MANUEL
DE
DÉVOTION AFFECTUEUSE ET PRATIQUE
AU
SACRÉ-CŒUR DE JÉSUS
extrait des écrits de la Bienheureuse
MARGARITE-MARIE ALACOQUE
PAR
Denys Casassajas.
TRADUIT DE L'ITALIEN.

.....